

T.C.
ERCIYES ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
BEDEN EĞİTİMİ ve SPOR ANABİLİM DALI

SPOR YÖNETİCİLİĞİ BÖLÜMÜNDE ÖĞRENİM GÖREN
ÖĞRENCİLERİNİN AKADEMİK ÖZ YETERLİLİKLERİ VE
ÜNİVERSİTE YAŞAM KALİTESİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN
İNCELENMESİ

Hazırlayan

Aydın PEKEL

Danışman

Yrd. Doç. Dr. Osman PEPE

Yüksek Lisans Tezi

Şubat 2016

Kayseri

BİLİMSEL ETİĞE UYGUNLUK

Bu çalışmadaki tüm bilgilerin, akademik ve etik kurallara uygun bir şekilde elde edildiğini beyan ederim. Aynı zamanda bu kural ve davranışların gerektirdiği gibi, bu çalışmanın özünde olmayan tüm materyal ve sonuçları tam olarak aktardığımı ve referans gösterdiğimi belirtirim.

Aydın PEKEL

İmza:

YÖNERGEYE UYGUNLUK ONAYI

“Spor Yöneticiliği Bölümünde Öğrenim Gören Öğrencilerinin Akademik Öz Yeterlilikleri Ve Üniversite Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi” adlı Yüksek Lisans tezi, Erciyes Üniversitesi Lisansüstü Tez Önerisi ve Tez Yazma Yönergesi 'ne uygun olarak hazırlanmıştır.

Tezi Hazırlayan

Aydın PEKEL

Danışman

Yrd. Doç. Dr. Osman PEPE

Beden Eğitimi ve Spor ABD Başkanı

Prof. Dr. Kenan AYCAN

İmza

Yrd.Doç.Dr. Osman PEPE danışmanlığında **Aydın PEKEL** tarafından hazırlanan “**Spor Yöneticiliği Bölümünde Öğrenim Gören Öğrencilerinin Akademik Öz Yeterlilikleri Ve Üniversite Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi**” adlı bu çalışma jürimiz tarafından Erciyes Üniversitesi Sağlık Bilimler Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalında **Yüksek Lisans** tezi olarak kabul edilmiştir.

..... /..... /2016

(Tez savunma sınav tarihi yazılacaktır.)

JÜRİ:

İMZA

Danışman :Yrd. Doç. Dr. Osman PEPE

Üye :Doç. Dr. Hamdi PEPE

Üye :Yrd. Doç. Dr. Kerimhan KAYNAK

ONAY:

Bu tezin kabulü Enstitü Yönetim Kurulunun tarih ve sayılı kararı ile onaylanmıştır.

.... /..... /

Prof. Dr. Saim ÖZDAMAR

Enstitü Müdürü

TEŞEKKÜR

“Spor Yöneticiliği Bölümünde Öğrenim Gören Öğrencilerinin Akademik Öz Yeterlilikleri Ve Üniversite Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi” adlı Yüksek Lisans tezimin yapılmasının her noktasında desteğini esirgemeyen sayın danışmanım Yrd. Doç. Dr. Osman PEPE’ye, Yrd. Doç. Dr. Metin POLAT’a, yüksek lisans yapmamda desteklerini esirgemeyen kıymetli hocalarıma, tezin yazımda yardımı olan bütün arkadaşlarıma, eğitim ve öğretim hayatım boyunca hiçbir zaman desteğini esirgemeyen aileme ve kız arkadaşıma sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Aydın PEKEL

**SPOR YÖNETİCİLİĞİ BÖLÜMÜNDE ÖĞRENİM GÖREN
ÖĞRENCİLERİNİN AKADEMİK ÖZ YETERLİLİKLERİ VE ÜNİVERSİTE
YAŞAM KALİTESİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ**
Aydın PEKEL

**Erciyes Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü
Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı
Yüksek Lisans Tezi, Şubat 2016
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Osman PEPE
KISA ÖZET**

Bu çalışmanın amacı, spor yöneticiliği öğrencilerinin akademik öz yeterlilikleri ve üniversite yaşam kalitesi arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Bu amaç doğrultusunda Erciyes, Niğde, Ahi Evran, Karaman Oğlu Mehmet Bey, İnönü, Kırıkkale, Dumlupınar ve Akdeniz Üniversitelerinde Spor yöneticiliği bölümlerinin 1. ve 4. sınıflarında öğrenim gören toplamda 867 öğrenci gönüllü olarak katılmıştır.

Gönüllülerden Sosyo-demografik bilgi formu, Akademik Öz Yeterlik Ölçeği ve Üniversite Yaşam Kalitesi Ölçeği uygulamaları istenmiştir.

Elde edilen veriler IBM Spss 22 adlı paket program ile kayıt edilmiştir. İstatistiki işlem olarak Mann Whitney U, Kruskal Wallis ve Akademik Öz Yeterlilik ile Üniversite Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişki için ise Spearman Korelasyon analizi uygulanmıştır.

Sonuç olarak; akademik öz yeterliliğin yaş, öğretim durumu, sınıf, üniversite, yaşanılan yer, üniversite yaşam kalitesinin yaş, cinsiyet, sınıf, üniversite ve yaşanılan yer ile ilişkili olduğu, ayrıca akademik öz yeterlilik ile üniversite yaşam kalitesi arasında pozitif yönde anlamlı ilişki olduğu tespit edilmiştir.

Bu durumun üniversitenin bulunduğu çevresel koşullardan, üniversitenin sunduğu imkanlardan, spor yöneticiliği bölümüyle ilgili müfredat ve kişinin kendini geliştirebilme kapasitesiyle alakalı farklılıklardan kaynaklandığı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akademik Öz Yeterlilik, Spor Yöneticiliği, Üniversite Yaşam Kalitesi

**INVESTIGATION OF ACADEMIC SELF-EFFICACY AND RELATIONSHIP
BETWEEN THE QUALITY OF UNIVERSITY LIFE OF STUDENTS
STUDYING SPORT MANAGEMENT DEPARTMENTS**

Aydm PEKEL

Erciyes University, Graduate School of Health Sciences

Department of Physical Education and Sport

M.s.D. Thesis, February 2016

Supervisor: Assist. Prof. Dr. Osman PEPE

ABSTRACT

Purpose of this study is to examine the relationship between sports management students` academic self efficacies and quality of university life.

In the light of this purpose totally 867 students participated voluntarily to the stresearch who study at Erciyes, Niğde, Ahi Evran, Karaman Oğlu Mehmet Bey, İnönü, Kırıkkale, Dumlupınar and Akdeniz Universities` Sports Management departments` 1st and 4nd grades.

Socio-demographic information form, Academic Self Efficacy Scale and Quality of University Life Scale applications were asked from volunteers.

The acquired datum was saved with IBM Spss 22 package program. As statistical transaction Mann Whitney U, Kruskal Wallis and for the relationship between Academic Self Efficacy and Quality of University Life Spearman Correlation analysis was applied.

As a result; it was determined that academic self Efficacy has relation with age, education status, class, university, residence and quality of university life has relation with age, gender, university and residence and also there is a positive meaningful relationship between academic self efficacy and quality of university life.

It is thought that this situation is derived from difference like; environmental conditions, university`s opportunities, curriculum about spots management and developmental capacity of person.

Key Words: Academic self-efficacy, Sport Management, The Quality of University Life

İÇİNDEKİLER

BİLİMSEL ETİĞE UYGUNLUK.....	ii
YÖNERGEYE UYGUNLUK ONAYI.....	iii
ONAY :.....	iv
TEŞEKKÜR	v
KISA ÖZET	vi
ABSTRACT	vii
İÇİNDEKİLER.....	viii
TABLO VE ŞEKİLLER LİSTESİ	x
1.GİRİŞ VE AMAÇ.....	1
2. GENEL BİLGİLER	3
2.1. YAŞAM KALİTESİ.....	3
2.1.1. Yaşam Kalitesi Tarihçesi	5
2.1.2. Yaşam Kalitesi Göstergeleri	6
2.1.2.1. Ekonomik Göstergeler.....	6
2.1.2.2.Sosyal Göstergeler	7
2.1.2.3.Çevresel Göstergeler	8
2.1.2.4.Sağlık Göstergeleri.....	9
2.2. Eğitimde Yaşam Kalitesi	9
2.2.1.Okul Yaşam Kalitesi.....	10
2.2.2.Üniversite Yaşam Kalitesi	11
2.3.Öz Yeterlilik.....	12
2.3.1.Tam ve Doğru Yaşantılar.....	13
2.3.2.Dolaylı Deneyimler	13
2.3.3.Sözel İkna	13
2.3.4. Psikolojik ve Duygusal Durum	14
2.4.Akademik Öz Yeterlilik.....	14
2.5.Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu	17
2.5.1.Spor Yöneticiliği Bölümü.....	18
3.GEREÇ ve YÖNTEM.....	19
3.1.Gönüllü Gurupların Oluşturulması:.....	19

3.2. Veri Toplama Araçları:	24
3.2.1. Sosyo-demografik Bilgi Formu:	24
3.2.2. Akademik Öz Yeterlik Ölçeği:.....	24
3.2.3. Üniversite Yaşam Kalitesi Ölçeği:	24
3.3. İstatistiksel Değerlendirme:	25
4. BULGULAR	26
5. TARTIŞMA ve SONUÇ	38
KAYNAKLAR.....	47
EKLER	
ÖZ GEÇMİŞ	

TABLO VE ŞEKİLLER LİSTESİ

Tablo 3.1. Katılımcıların Cinsiyetlere Göre Betimsel İstatistiği	19
Tablo 3.2. Katılımcıların Yaşlarına Göre Betimsel İstatistiği	20
Tablo 3.3. Katılımcıların Üniversitelere Göre Betimsel İstatistiği	21
Tablo 3.4. Katılımcıların Öğrenim Durumlarına Göre Betimsel İstatistiği.....	22
Tablo 3.5. Katılımcıların Sınıflarına Göre Betimsel İstatistiği.....	22
Tablo 3.6. Katılımcıların Yaşanılan Yerlere Göre Betimsel İstatistiği	23
Tablo 4.1. Katılımcıların Anketlere Verdiği Cevapların Betimsel İstatistikleri.....	26
Tablo 4.2. Katılımcıların Akademik Öz Yeterlilik Düzeylerinin Cinsiyetlere Göre Değerlendirilmesi	27
Tablo 4.3. Katılımcıların Akademik Öz Yeterlilik Düzeylerinin Yaşlarına Göre Değerlendirilmesi	27
Tablo 4.4. Katılımcıların Akademik Öz Yeterliliklerinin Öğrenim Durumlarına Göre Değerlendirilmesi	27
Tablo 4.5. Katılımcıların Akademik Öz Yeterlilik Düzeylerinin Sınıflara Göre Değerlendirilmesi	28
Tablo 4.6. Katılımcıların Akademik Öz Yeterlilik Düzeylerinin Üniversitelere Göre Değerlendirilmesi	28
Tablo 4.7. Katılımcıların Akademik Öz Yeterlilik Düzeylerinin Yaşanılan Yerlere Göre Değerlendirilmesi	28
Tablo 4.8. Katılımcıların Üniversite Yaşam Kalitesinin Cinsiyete Göre Değerlendirilmesi	28
Tablo 4.9. Katılımcıların Üniversite Yaşam Kalitesinin Yaşlara Göre Değerlendirilmesi	29
Tablo 4.10. Katılımcıların Üniversite Yaşam Kalitelerinin Öğrenim Durumlarına Göre Değerlendirilmesi.....	30
Tablo 4.11. Katılımcıların Üniversite Yaşam Kalitelerinin Sınıf Düzeylerine Göre Değerlendirilmesi	31
Tablo 4.12. Katılımcıların Üniversite Yaşam Kalitesinin Üniversitelere Göre Değerlendirilmesi	31
Tablo 4.13. Katılımcıların Üniversite Yaşam Kalitesinin Üniversitelere Göre Değerlendirilmesi	32

Tablo 4.14. Katılımcıların Üniversite Yaşam Kalitesinin Üniversitelere Göre Değerlendirilmesi	33
Tablo 4.15. Katılımcıların Üniversite Yaşam Kalitesinin Üniversitelere Göre Değerlendirilmesi	33
Tablo 4.16. Katılımcıların Üniversite Yaşam Kalitesinin Üniversitelere Göre Değerlendirilmesi	34
Tablo 4.17. Katılımcıların Üniversite Yaşam Kalitesinin Üniversitelere Göre Değerlendirilmesi	34
Tablo 4.18. Katılımcıların Üniversite Yaşam Kalitesinin Üniversitelere Göre Değerlendirilmesi	35
Tablo 4.19. Katılımcıların Üniversite Yaşam Kalitesinin Yaşanılan Yerlere Göre Değerlendirilmesi.....	36
Tablo 4.20. Katılımcıların Akademik Öz Yeterlilik ve Üniversite Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişki	37
Grafik 3. 1.Katılımcıların Cinsiyetlere Göre Betimsel İstatistiği.....	20
Grafik 3.2. Katılımcıların Yaşlarına Göre Betimsel İstatistiği.....	20
Grafik 3.3. Katılımcıların Üniversitelere Göre Betimsel İstatistiği.....	21
Grafik 3. 4. Katılımcıların Öğrenim Durumlarına Göre Betimsel İstatistiği	22
Grafik 3. 5. Katılımcıların Sınıflarına Göre Betimsel İstatistiği	23
Grafik 3.6. Katılımcıların Yaşanılan Yerlere Göre Betimsel İstatistiği	23

1.GİRİŞ VE AMAÇ

Eğitimin kalite ve yapısının ciddi biçimde tartışıldığı günümüzde, bu değerlendirmelerin üniversite öğrenimi açısından yapılmasının önemi hızla artmaktadır. Öğretimde niteliğin artırılması araştırılırken sosyal yeteneklerin yanı sıra, bireyin kendi yeteneklerine ilişkin bakış açısının da dikkate alınması ve bunun bireyin eylem yeteneğinin önemli bir ögesi olarak kabul edilmesi gerektiği görüşü önem kazanmaktadır. Bireyin kendine ilişkin yaptığı tahminler ve değerlendirmeler ifade edildiğinde öne çıkan kavramlardan biri olan öz yeterlik, üniversite öğrenimine ilişkin olarak da ele alınabilir. Bu anlamda akademik öz yeterliğin araştırılması yeni bakış açılarını görmemizi sağlayacak bir araç olarak düşünülebilir (1). İnsan hayatının önemli bir bölümünü oluşturan üniversitelerin amacı öğretim yoluyla insan kaynakları gelişimine, araştırma ve danışmanlık yoluyla da insanların yaşam kalitesini yükseltmeye katkıda bulunmaktır (2). Güncel ve önemli bir kavram olan yaşam kalitesi özne olarak bireyi, boyut olarak bireyin yaşamını, ekonomik koşullarını, sosyal çevresinin hissediş olarak bireyin öznel duygularını memnuniyet ve memnuniyetsizliğini, olumlu ve olumsuz duygularını ele alan disiplinler arası bir çalışma alanıdır. Aileler, öğretmenler, yöneticiler ve öğrenciler arasında, okulların, öğrencilerin öğrenmelerini maksimum düzeye yükselten ve öğrencilerin mutlu ve güvende hissettikleri, öğretmenlerinden ve öğrendiklerinden tatmin oldukları yerler olması gerektiği konusunda görüş birliği vardır. Mutlu bir okul ortamı, akademik başarıyı da arttırmaktadır (3).

Öz-yeterlik kavramı, Bandura'nın Sosyal Öğrenme Kuramına dayanmaktadır (4). Bandura'ya göre öz yeterlik, bireyin belli bir performansı göstermek amacıyla gerekli olan etkinlikleri organize edip, uygulama kapasitesine olan inancıdır (5). Akademik öz-

yeterlilik kavramı ise bir öğrencinin akademik bir görevi başarıyla tamamlayabilmek için sahip olduğu yeteneklerine olan inancı şeklinde tanımlanmaktadır (6). Bu bağlamda öğrencilerin hedefleri, motivasyon düzeyleri, akademik başarıları akademik öz-yeterlilik inançlarını etkiler ve daha büyük akademik başarıları elde etmelerine dönük inançlarını geliştirir (7). Böylece akademik gelişim gösteren öğrenciler eğitimleri boyunca kaliteli bir üniversite yaşantısı sürdürürler. Öğrencilerin eğitimleri boyunca geçirdikleri zamanın eğlenceli ya da sıkıntılı olması, onların hem öğrenmesine hem de serbest zamanlarına etkisi olur. Kaliteli yaşam bireye kazanımlar sağladığı gibi kaliteli bir üniversite yaşantısı da öğrencilere olumlu kazanımlar sağlar. Üniversite yaşam kalitesi okulun formal ve informal yaşamının niteliklerine birlikte yer veren okul yaşam kalitesi, çocukların kendilerini mutlu ve güvende hissettikleri, sosyal ilişkilerinden ve öğrendiklerinden tatmin oldukları ortamdır (8).

Literatür incelendiğinde farklı üniversite ve bölümlerde öğrenim gören öğrencilerin akademik öz yeterliliklerini ve üniversite yaşam kalitelerini inceleyen çalışmaların varlığı görülürken (9, 10), spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrenciler üzerine yapılmış herhangi bir çalışmaya rastlanılmamıştır. Bu çalışmanın amacı, spor yöneticiliği öğrencilerinin akademik öz yeterlilikleri ve üniversite yaşam kalitesi arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

2. GENEL BİLGİLER

2.1. YAŞAM KALİTESİ

Kalite kavramına bakıldığında; Tengilimoğlu maddeler halinde bu kavrama ilişkin tanımlara yer verilmiştir. Bu tanımlar şöyle sıralanabilir:

- Kalite, bir ürün ya da hizmetin değeridir.
- Kalite, önceden belirlenmiş bulunan özelliklere uygunluktur.
- Kalite, ihtiyaçlara uygunluktur.
- Kalite, eksikliklerden kaçınmaktır.
- Kalite, kullanıma uygunluktur.
- Kalite, şartlara uygunluktur.
- Kalite, bir ürünün ya da hizmetin belirlenen veya olabilecek ihtiyaçları karşılama kabiliyetine dayanan özelliklerin toplamıdır.
- Kalite, ürün ya da hizmeti ekonomik bir yoldan üreten ve tüketici isteklerine cevap veren bir üretim sistemidir (11).

Bu tanımlamalar kalitenin farklı özelliklerine vurgu yapmaktadır. Yaşam kalitesi kişinin kendini sosyal, kültürel ve eğitimsel olarak geliştirmesi, bununla birlikte kişisel yaşamını zenginleştirmesi, amaç ve hedeflerini gerçekleştirmeyle ilgilidir. Yaşam kalitesi, yaşanan hayattan tatmin olma, duyulan hoşnutluk ve mutluluk olarak tanımlanabilir.

Yaşam kalitesi kavramı özne olarak bireyi, boyut olarak bireyin yaşamını, ekonomik koşullarını, sosyal çevresini hissedişini, bireyin öznel duygularını, memnuniyet veya memnuniyetsizliğini, olumlu veya olumsuz duygularını ele alan disiplinler arası güncel ve önemli bir çalışma alanıdır. Bilgin (12)'e göre, yaşam kalitesi bireyin kendisine bağlıdır ve bireyin kendi yaşamına ilişkin yargılarını incelemektedir. Dolayısıyla, yaşam kalitesi bireyin yaşamının genel değeridir ve bir nedenden çok bir sonuçtur. Yaşam kalitesi değerlendirilirken yaşamın gözlenebilir yanıyla yetinmeyip, bireyin sübjektif değerleri de ele alınmalıdır.

Diener (13)'a göre yaşam kalitesi gelir ve çevresel faktörler gibi dışsal bileşenlere vurgu yapılarak, bireyin yaşamının arzu edilmeyene karşı ne derece arzu edilebilir olduğu anlamına gelmektedir. Sübjektif deneyimlere dayanan öznel iyi olmanın aksine yaşam kalitesi genellikle daha 'Objektif' olup bireyin yaşamının koşullarına ilişkin tepkilerinden çok koşulları ele almaktadır.

Savaş (14) 'e göre yaşam kalitesi, kişinin yaşadığı kültür ve değer sistemleri çerçevesinde, amaçları, beklentileri, standartları ve ilgileri ile ilişkili olarak yaşamdaki pozisyonunu algılaması şeklinde tanımlanır. Kişinin fiziksel sağlığı, psikolojik durumu, inançları, sosyal ilişkileri ve çevresiyle ilişkisinden karmaşık bir yolla etkilenen geniş bir kavramdır.

Testa ve Simonson (15)'na göre yaşam kalitesi bireyin fiziksel işlevlerini, ruhsal durumunu, aile içindeki ve dışındaki toplumsal ilişkilerini, çevreden etkilenme düzeylerini kapsar ve bu durumun bireyin işlevselliğini ne derece etkilediğini gösterir.

Eser (16)'e göre kişilerin yaşadığı kültür ve değer sistemleri çerçevesinde amaçları, beklentileri, standartları ve ilgileri ile ilişkili olarak yaşamdaki pozisyonlarını algılamalarına yaşam kalitesi denmektedir. Yaşam kalitesi, mutlu olma ile yaşamdan hoşnut olmayı içeren genel olarak, iyi olma durumu olarak da kullanılabilen, kişilerin fiziksel sağlığı, psikolojik durumu, inançları, sosyal ilişkileri ve çevresiyle ilişkisinden etkilenen geniş bir kavramdır. Yaşam kalitesini etkileyen bir takım etkenler mevcuttur. Bu etkenler bireylere ve bireylerin içinde bulunduğu şartlara göre değişiklik taşımaktadır. Bu etkenlerin tam olarak belirtilmesi için bilimsel kaynaklarda liste oldukça geniş tutulmaktadır.

Bu etkenlerden bazılarını şu şekilde sıralamıştır:

- Politik istikrar güvenli bir gelecek anlamına gelebilmektedir. Bu açıdan kişinin güven içinde ve gelecek kaygısı taşımadan yaşamını sürdürmesi önemlidir.
- Azınlıktan ziyade çoğunluğun parçası olmak, itibar görmek, saygınlık elde etmek kişinin yaşam kalitesi algısını etkilemektedir.
- Toplumdaki sosyal katmanın üst grubunda yer almak, yaşam kalitesini yükseltmektedir.
- Evli olmak, ailesi ve arkadaşları ile iyi ilişkiler içerisinde bulunmak, sağlıklı bir çevre anlamına gelmektedir. Bu durum psikolojik açıdan kişinin kendisini iyi hissetmesini sağlamaktadır.
- Fiziksel ve ruhsal olarak sağlam olmak, kişinin kendi başına bir şeyler başarması ve tatmini için son derece önemlidir.
- Açık fikirli ve aktif olmak, kişinin kendisini iyi hissetmesi açısından oldukça önemlidir. Düşüncelerini net biçimde ifade eden bir birey için stres ortamı kolayca ortaya çıkamaz.
- Kendi hayatının kontrolünü elinde bulundurduğunu hissetmek öz güven ve öz yeterlilik bakımından son derece önemlidir.

Para kazanma ve politik olarak muhafazakâr olmak yerine sosyal ve maddi değerlere sahip olmaya karşı istekli olmak yaşam kalitesi algısını etkilemektedir (17).

2.1.1. Yaşam Kalitesi Tarihçesi

Yaşam kalitesi kavramının literatürdeki tarihçesine bakıldığında, kavramın öncelikle genel ekonomik indeks olarak ekonomi bilimi alanında, toplumsal özelliklerin göstergesi olarak sosyal bilimler alanında, bireyin mutluluk ve memnuniyet gibi öznel duygularının ifadesi olarak psikoloji alanında kullanılmış olduğu görülmektedir. Kaliteli yaşamın ne olduğu konusu yıllarca filozofların tartışma konusu olmuştur. Günümüzden 2000 yıl önce mutluluğun, doyumun bir çeşidi olduğu belirtilmiştir. Bu günümüzdeki yaşam kalitesi kavramını da içermektedir. İlk dönemlerde mutluluk yalnızca başarı anlamında kullanılırken; Antik ve Ortaçağda, insanın mükemmel durumu ya da en yüksek seviyede erdem ve güzelliklere sahip olması olarak kullanılmıştır. 1900'lü yıllarda Taylor muayene ve düzeltme ile uzmanlaşmayı sağlarken 1930 da Shewhant ve 1950 de Deming verimlilik çalışmaları ile devam etmiştir. Deming aynı zamanda Juran

ile birlikte planlama üzerine çalışmıştır. Takip eden yıllarda da Crosby ve İshikawa önleme ve insana yatırımın önünü açanlardan olmuştur. Sosyologlar tarafından daha çok iyilik hali, iyi bir yaşama sahip olma anlamında kullanılmış olan bu kavram, hızla sağlık bakım sistemi içinde de kullanılmaya başlanmıştır. Bu bilgilerde yararlanılan kaynaktaki kavramın tarihçesi şu şekilde ifade ediliyor: “Yaşam kalitesi kavramı 1960’lı yıllarda Amerika Birleşik Devletlerinde politik tartışmalardan kaynağını alan ve o yıllardan sonra kullanımı yaygınlaşmaya başlayan oldukça yeni bir kavramdır (18).

Daha sonraki yıllarda yaşam kalitesi kavramı sosyal bilimlere doğru genişlemeye başlamış ve yaşam biçimi olarak ele alınmıştır. “Sosyal bilimciler, felsefeciler ve politikacılar, 1960 ve 1970’li yıllarda, yaşam kalitesi ve yaşam standartları kavramlarıyla ilgilenmeye başladılar. Daha önceleri yaşam kalitesi geri kalmış, gelir dağılımı eşit olmayan ülkelerin sorunu olarak görülüyordu. Sosyal Devlet kavramının gelişmesi, sosyal ve iyi oluş hakkındaki belirleyicileri harekete geçirmiştir. Bu konudaki çalışmalar, özellikle iş kalitesi, aile yaşamı ve işsizlik üzerinde toplanmıştır. Tıp kaynaklarında yaşam kalitesine ilişkin yayınlar 1960’lı yıllarda başlamaktadır. İnsanlar öncelikle temel ihtiyaçlarını, ekonomik ve sosyal ihtiyaçlarını tamamlamışlardır. Psikolojik ihtiyaçlarına sıra gelmesinin akabinde 1970’li yıllarda psikologların yaşam doyumu boyutu gündeme gelmiştir. 1970’li yıllarda psikoloji alanında yaşam kalitesi çalışmalarına ilgi artmış, psikologlar yaşam kalitesinin barınma, gelir gibi objektif durumların ötesinde barınma ve gelir durumundan doyum bulup bulmama ile ilişkili olduğunu öne sürmüşlerdir. Psikologlara göre yaşam kalitesi bireyin kendi yaşamına ilişkin doyumu ve mutluluk durumu ile ilişkilidir. Son 20-25 yıldır, sağlık hizmeti verenler ve araştırmacılar, tedavi yöntemlerinin hastanın yaşam kalitesi üzerindeki etkilerini sınıama, onların iyilik düzeylerini tanımlama konusunda giderek artan çaba göstermektedirler. Bunun sonucu olarak iyilik hali ve yaşam kalitesini ölçülebilir kılma girişimleri sonuç vermekle birlikte giderek sağlık, ekonomi, toplumsal ve benzeri farklı boyutlar, bu araçların kapsamında yer almaktadır (18).

2.1.2. Yaşam Kalitesi Göstergeleri

2.1.2.1. Ekonomik Göstergeler

Toplumda açıklanan ekonomik verilerdeki olumlu hava, yaşam kalitesi ile paralellik göstermektedir. Yaşam kalitesinin, ekonomik ve sosyal refahla birebir ilişki içerisinde olduğunu kabul edersek, yaşam kalitesine konu olan unsurlar, politik alanı da

etkilemiştir. Yaşam kalitesi kavramına tarihsel açıdan bakıldığında; refah, yaşam düzeyi, kalkınma gibi ekonomik kavramlardan hemen sonra geldiği ve ekonomik kalkınmanın daha gelişmiş bir anlayışı olarak öncelikle ekonomistlerce ele alındığı görülmektedir. Yaşam kalitesinin ekonomik göstergelerine bakıldığında; Gayri safi milli hasıla (GSMH), kişi başına düşen milli gelir, istihdam edilebilme olanakları, aile varlıkları, ailede çalışan kişi sayısı, besin tüketimi, sahip olunan dayanıklı tüketim malları gibi değişkenler kullanılmıştır. Ekonomistler tarafından yapılan çalışmalarda kalite, hizmet kalitesi ve toplam kalite kavramları, yaşam kalitesi kavramı ile ilişkili olan ve üzerinde durulan diğer kavramlardır (18).

Türkiye’de 1990’lardan sonra yaşanan ekonomik krizler her kesimden bireyi ve toplumu olumsuz yönde etkilemiştir. Yaşanılan ekonomik krizler, yaşam süreci ile ilgili tüm verilerin olumsuz yönde gerçekleşmesine neden olmuştur. Bu durumda bireylerin yaşamış oldukları ekonomik olumsuzluklar yaşam kalitesi algılarının olumsuz yansımalarını da beraberinde getirmiştir. Günümüzde refah düzeyindeki iyileşmeler ve politik istikrar beraberinde ekonomik açıdan da bireylerin olumlu yaşam algılarının oluşmasına kaynaklık etmektedir. Bireylerin gelirlerinde kısıtlı düzeyde bir artış olsa da genel ekonomik koşulları geçmişle kıyasladıklarında içinde buldukları durumu çoğu zaman olumlu değerlendirebilmektedirler.

2.1.2.2.Sosyal Göstergeler

Sosyal göstergeler hareketinin ilerlemeye başlamasıyla araştırma alanları gelişmiş ve sosyal göstergelerin önemli olduğu konularda araştırmalar da artış görülmüştür. Bognar (19)’e göre sosyal göstergeler hareketinin oluşumundan belli bir süre sonra bu araştırma alanı problem tanımlama, konu seçimi ve veri toplama konularında genel bir kriteri olmayan, kavramsal yaklaşım, yöntem ve hedeflerinde ciddi farklılıkları bünyesinde barındıran geniş bir alan halini almıştır.

Sosyal göstergeler toplumsal yaşamın nasıl algılandığı ve bireyi nasıl etkilediğini de bir açıdan ifade etmektedir. Kültürel yapı bu açıdan son derece önemlidir. Birey, içinde bulunduğu durumu kültürel kodlar ve toplumsal algı ile birlikte değerlendirebilmektedir. Yaşam kalitesi algısı bu açıdan dünya ülkelerinde benzer parametrelerle değerlendirilebilir ancak kesin sonuçlara ulaşmak bu açıdan son derece güç görünmektedir. Sosyal açıdan bireyin kendi kapasitesi ile orantılı olarak toplum içerisinde kendisini ifade edebilmesi, olanaklara erişmesi, kendisini

gerçekleştirebilmesi, itibar ve saygınlık temelinde bir takım hedeflerine vakıf olabilmesi, azınlığın değil çoğunluğun bir parçası olmayı, kabul görmeyi yaşam algısı içerisinde olumlu noktalar olarak değerlendirmesi sosyal göstergelerin tespiti açısından son derece önemlidir. Günümüzde iş ve toplumsal yaşam bir açıdan bireyi bu noktada motive etmektedir (20).

2.1.2.3.Çevresel Göstergeler

Yaşam kalitesi, yaşanan çevreyle bireyin uyum düzeyidir. Uygun düzeylerin oluşturulması yaşanan çevre ile bireyin konumlarının karşılıklıklarına bağlıdır. Üretkenliği ve iş memnuniyetini yaratmak için yönetim becerileri ne kadar önemliyse, sağlıklı kurumların varlığını koruyup gelişiminde de dünya yönetim anlayışına gereksinim vardır. Bu araştırmacılar; insan ve çevre olmak üzere iki farklı perspektifle yaşam kalitesini incelemişlerdir. İnsan birimi açısından yüksek yaşam kalitesi, çevresel yaşam alanlarına ilişkin, gereksinim duyulan doyumun yüksek bir derecede olmasını belirler. Çevrenin değerlendirilmesi perspektifinden bakıldığında, yüksek yaşam kalitesi, insan biriminin gereksinimlerini karşılayacak kaynakların bulunmuş (çevre tarafından karşılanmış) olmasını belirler (21).

Dünya ekonomisindeki hızlı büyüme, nüfus, sanayileşme ve şehirleşmenin artmasıyla artan enerji tüketimi, yarattığı gazlar, iklim değişikliğine yol açmaktadır. Doğanın korunması ve gelişmekte olan ülkelerde yaşam standartlarının yükseltilmesi amacıyla yeni bir kent yaşam biçimi geliştirilmeye başlamıştır. Ekokentler olarak adlandırılan bu kentleşme biçiminde, mümkün olan her şeyi geri dönüştürme ve otomobil kullanımını en aza indirme hedeflenmektedir. Ayrıca enerjiyi verimli kullanacak binalar yapmak, toplu taşımacılığı yaygınlaştırmak, çalışma ve oturma alanlarını birbirlerine yakınlaştırmak gibi konularda yer almaktadır. Tüm dünyada çevre ve iklim konularında daha çok bilinç ve duyarlılık kazandırılarak ekokentler oluşturulabilir. Bu doğrultuda sivil toplum kuruluşlarının ortak ulusal ve uluslararası girişimleriyle, tüm dünyada ekolojik çevre ve iklim değişiminde sürdürülebilir yaşam kalitesi desteklenebilir. Şiddet ve aşırı hırs bireysel ve toplumsal yaşamı olduğu kadar, dünya iklimini de olumsuz etkilemektedir. Trafik kazaları, orman yangınları, çatışma, açlık, yoksulluk ve başka birçok canlının yok olduğu ekosistemde, felaket ve sorunlara neden olmaktadır. İnsanlığın birbirlerini egemenlik altına alma mücadelesi dünyanın ve insanlığın geleceğini tehdit etmektedir (18).

2.1.2.4.Sağlık Göstergeleri

Genel anlamıyla yaşam kalitesi iyi olma durumunun bir boyutu olarak tanımlanırken, sağlığa bağlı yaşam kalitesi ise kişinin sağlık durumunun yanında daha geniş bir perspektifi işaret etmektedir. Sağlıklı yaşam kalitesi akut veya kronik bir hastalık veya tedaviyle bağlantılı olan fiziksel, duygusal, sosyal ve çevresel öğeleri kapsayan çok boyutlu bir kavramdır. Sağlığa bağlı yaşam kalitesi bütüncül olarak yaşam kalitesinin bir alt bileşenidir ve iki kavram birbiriyle yakından ilişkili olmaktadır. Genel kabul gören sınıflamaya göre sağlığa bağlı yaşam kalitesi, boyutları doğrudan bireyin sağlığı ile ilgili kısımlarını içermektedir (22).

Sağlığa bağlı yaşam kalitesi bir bütün olarak yaşam kalitesinin ve belirleyicilerinin, gerek bedensel gerekse ruhsal sağlığı etkilediği açıkça gösterilmiş olan yönlerini kapsamaktadır (23).

Sağlıklı Yaşam Kalitesi birey ve grubun bedensel ve ruhsal sağlık algısıdır. Bir bütün olarak yaşam kalitesi ve onun belirleyicilerinin gerek bedensel, gerekse ruhsal sağlığı etkilediği açıkça gösterilmiş olan yönleri içermektedir (24).

Sağlıklı Yaşam Kalitesi, bireylerin fiziksel, psikolojik ve sosyal fonksiyonlarını yerine getirmekteki kapasitesini ve bu kapasiteyle ilgili kendine yönelik algısını ifade eder (25).

2.2. Eğitimde Yaşam Kalitesi

Öğrencileri gerek akademik, gerekse sosyal yönden hayata hazırlayan, onlara yeteneklerinin yanı sıra belirli bilgi ve değerleri kazandırmayı amaçlayan eğitim kurumları olan okullar, öğrencilerin hayatında çok önemli bir yere sahiptir. Aileler, öğretmenler, yöneticiler ve öğrenciler arasında, okulların, çocukların öğrenmelerini maksimum düzeye yükselten ve öğrencilerin mutlu ve güvende hissettikleri, öğretmenlerinden ve öğrendiklerinden tatmin oldukları yerler olması gerektiği konusunda görüş birliği vardır (26).

Okul öğrencilerin yaşamlarının büyük bir kısmını kapsamasından dolayı öğrenciler için okullar zorunluluk olmaktan ziyade bulunmak istedikleri bir yer olması gerekmektedir. Okulda geçirdikleri zaman boyunca derslere ve çeşitli faaliyetlere iştirak eden, arkadaşları öğretmenleri ve yöneticileri ile etkileşim içinde olan öğrenciler, bu süre

içinde deneyimledikleri okul yaşantısına göre okula karşı olumlu ya da olumsuz davranış ve tutum geliştirmektedirler (27).

Öğrencilerin okul yaşamlarına karşı olumlu bir davranış geliştirmeleri önemli bir çıktı olarak değerlendirilmektedir. Öğrencilerin deneyimledikleri okul yaşantısının önemli bir çıktı olarak atfedildiği ve ayrıca bu çıktının gerekli yerlerde kullanılmamasının ciddi bir şekilde eleştirildiği diğer bir boyut ise eğitim yönetimi, eğitim ile ilgili göstergeler ve eğitim sisteminin değerlendirilmesi konularını kapsayan alandır. Bu alanda yapılan çalışmalarda genellikle okulların finans, nüfus, kayıt, standart başarı, sınav kazanma oranı ve bunun gibi kolaylıkla toplanabilen veya ölçülebilen nicel verileri kullanılmakta, yönetici ve öğretmenlerin fikirlerine başvurulup, öğrencilerin sadece öğrenip öğrenmedikleri veya başarılarında bir gelişme olup olmadığının sorgulanmakta olduğu bir yol izlenmektedir (28).

2.2.1.Okul Yaşam Kalitesi

Aileler, öğretmenler, yöneticiler ve öğrenciler arasında, okulların, öğrencilerin öğrenmelerini maksimum düzeye yükselten ve öğrencilerin mutlu ve güvende hissettikleri, öğretmenlerinden ve öğrendiklerinden tatmin oldukları yerler olması gerektiği konusunda görüşbirliği vardır. Mutlu bir okul ortamı, akademik başarıyı da arttırmaktadır. Okulun etkililiği ile ilgili araştırmalar, okul ortamının akademik başarıya önemli katkılar sağladığını ortaya koymaktadır. Bunlara ek olarak, okullar, öğrencilerin sosyal ve kişisel gelişimlerinden, diğer bir deyişle öğrencinin "bir bütün" olarak gelişiminden sorumludurlar (3). Okulun temel sorumluluğu, yeni kuşaklar üzerinde kalıcı etkiler bırakan farklı kültürler arasında bir arabuluculuk etmektir. Bu bağlamda her okul, kendine has özel bir kültür geliştirir. Gelenekler, alışkanlıklar, rutinler, törenler, okulun yönelttiği alışkanlıklar ve bunları koruyup sürdürmeye yönelik çabalar, okulda geliştirilen kültürün temel özellikleridir. Bu özellikler okuldaki grupların (öğretmenler, öğrenciler, yöneticiler) okulun sosyal yaşamıyla ilgili değerlerini, inançlarını ve beklentilerini pekiştirmektedir (29).

Öğrencilerin uzun yıllarını okulda geçirdikleri göz önüne alındığında okulun yaşam kalitesinin önemi biraz daha belirginleşmektedir. Okul yaşam kalitesi birçok açıdan öğrencilerin gelecekteki sosyal yaşamlarına bir hazırlık olarak da ele alınabilir. Bu nedenle pozitif okul yaşantıları eğitimci ve araştırmacılar tarafından büyük ilgi görmektedir. Örneğin, Avustralya ulusal eğitim amaçlarında, okulun yaşam kalitesinin

önemi vurgulanarak destekleyici ve eğitici bir ortam sağlayan okullar, öğrencilerin kendine değer veren, öğrenmeye karşı duyarlı ve geleceğe iyimser bakan bireyler olarak yetişmelerine katkıda bulunmaktadır denilmektedir (30).

2.2.2.Üniversite Yaşam Kalitesi

Eğitim alanında yapılan yaşam kalitesi çalışmalarının bir kısmı da, karmaşık fonksiyonlara sahip ancak en önemli görevinin öğrencileri yetiştirmek olduğu varsayılan, yükseköğretim kurumları olan üniversitelerde gerçekleştirilmektedir.

Üniversitenin tamamına yönelik kültürü bütün yönleri ve farklı değişkenlerin etkisiyle tek bir çalışma ile açıklamak mümkün değildir. Bu bakımdan bazı araştırmalarda kavram yer ve işleyiş olarak daraltılmış, ağırlık fakülte kültürüne verilmiştir. Fakülte kültürü, okulun resmi olarak açıklanmış kurallarının, düzenlemelerinin, amaçlarının, geleneklerinin, sembollerinin ve kazandırılmak istenen akademik disiplin kültürünün bir bileşimidir. Üniversitelerde kültür, yönetim, akademik ve idari personeli öğrenci alt kültürlerinin etkileşimi ile oluşmaktadır (31). Önemli alt kültürleri öğretim elemanı ve öğrencilerdir. Öğrencilerin bireysel farklılıkları ve ihtiyaçları yanında fakülte yaşamlarından kaynaklanan değişik sorunlar, beklentiler ya da okul yaşamından aldıkları haz duygusu gibi durumları fakülte kültürünü olumlu ya da olumsuz etkileyebilmektedir. Yükseköğretim kurumlarına bağlı olan üniversitelerin amacı eğitim, öğretim yoluyla insan kaynakları gelişimine, sosyal faaliyetler, araştırma ve danışmanlık yoluyla da insanların yaşam kalitesini yükseltmeye katkıda bulunmaktadır. Üniversite öğrencileri ise farklı sosyal, kültürel ve çevresel alanlardan etkilenen bir gençlik kültürüne sahiptirler. Yaşamları sürecinde aile, okul, sosyal yaşam ve kendisinden kaynaklanan psikolojik ve duygusal zorlanmalar yaşayabilmektedirler. Üniversite yöneticileri ve çalışanları, öğrencilerin üniversite yaşamı içinde oluşan akademik, sosyal, barınma ve beslenme gibi çeşitli ihtiyaçlarını karşılamayı ve öğrencilere sunulan imkân ve hizmetlerden öğrencilerin memnuniyet duymasını stratejik plan ve misyonlarının bir parçası olarak görmektedirler. Üniversite yaşamındaki bireylerin ortaya koydukları hedeflere ulaşmak için sunulan bu imkân ve hizmetlerin yanında, üniversite öğrencilerinin yaşam kalitesinin önemli olduğu düşünülmektedir. Üniversite yaşam kalitesini önemli kılan diğer bir husus ise, üniversite yaşamına yönelik memnuniyet duyan her öğrencinin üniversiteye karşı destekleyici davranışlar geliştirmesidir. Örneğin, öğrencinin ailesine, arkadaşlarına ve genel anlamda

yakın çevresine olumlu referansta bulunarak üniversite hakkında direkt bilgisi olmayan kişiler için fikir lideri olması (32) ve böylelikle üniversite imajına katkıda bulunmasıdır. Ayrıca, öğrencilerin destekleyici davranışları sadece üniversitede okudukları zamanla kısıtlı olmayıp, mezun olduktan sonrada devam etmektedir. Bu açıdan üniversiteler birer eğitim kurumu olarak öğrencilerinin üniversite yaşam kalitelerini, sistematik bir şekilde ölçmeli ve değerlendirmelidirler.

2.3.Öz Yeterlilik

Bireyler yaşantıları süresince yaşamlarını kontrol etmek istemekte ve yaşantıları sürecinde gelişen çeşitli durumlara karşı kendilerini olumlu ya da olumsuz şekilde motive etmektedirler. Öz-yeterlilik bireyin olumlu mu yoksa olumsuz mu motive olacağına yönelik kararını etkilemektedir. Eğer birey pozitif öz-yeterliliğe sahipse, kendi yapabilirliğine daha fazla güvenecek ve zorlu durumlara yapıcı bir şekilde baş etmeye yönelebilecektir. Aksi durumda, öz-yeterliliği olumsuz olan birey zorlu durumlara karşı kendini kırılğan hissedecek ve geri çekilmeyi deneyecektir (33).

Korkmaz'a (34) göre öz-yeterlilik, sosyal öğrenme kuramının temel kavramı olup kişinin kendinin farkında olmasıdır şeklinde tanımlamıştır. Bireyin yapması gereken performans ile kendi kapasitesini karşılaştırıp duruma göre harekete geçmesidir. Bireyin karşılaşmış olduğu güçlüklerde nasıl başarılı olabileceğine ilişkin kendisi hakkındaki inancıdır. Kısaca kişinin kendini bilmesi olarak da tanımlanabilir. Yardımcı ve Başbakkal'a (35) göre ise öz-yeterlilik, bireyin gelecekte karşılaşabileceği güç durumların üstesinden gelmede ne derece başarılı olabileceğine ilişkin kendi hakkındaki yargısı, inancıdır.

Bandura ve Lock (36) eğitim araştırmalarında öğrenci başarısını ölçen birçok araç içinde hiç birinin özyeterlilik kadar büyük oranda tahmini kapasitesinin olmadığını belirtmiştir. Uzuntiryaki ve Aydın (37) öz-yeterliliğin bireylerin davranışlarını, hareketlerindeki seçimlerini ve görevlerini yerine getirmedeki gayretleri ve işin zorluğuna karşı gösterdikleri dirençte etkili olduğunu belirtmişlerdir.

Pajares (38) yüksek öz-yeterliliğe sahip öğrencilerin derslerde daha fazla gayret gösterip, yılmınlığa kapılmamalarını aynı yeteneğe sahip öğrenciler arasındaki akademik başarı farkının sebebi olarak kabul etmektedir.

Yani, öz-yeterlik yetenekli olmaya değil, ama kişinin kendi kaynaklarına güvenmesine karşılık gelmektedir. Öz-yeterlik alanında yapılan çalışmalar incelendiğinde; duygusal öz-yeterlik, sosyal öz-yeterlik, akademik öz-yeterlik, matematik öz-yeterliği gibi çoğunlukla belirli alanlara odaklanıldığı dikkat çekmektedir. Bu doğrultuda akademik öz-yeterlik; bir öğrencinin akademik bir görevi başarıyla tamamlayabilmek için sahip olduğu yeteneklerine olan inancı şeklinde tanımlanmaktadır (6).

Öz yeterlilik tam ve doğru yaşantılar (performans kazanımları), dolaylı yaşantılar, sözel ikna ve psikolojik, duyuşsal durumlar olmak üzere öz-yeterliğin gelişimini etkileyen dört önemli kaynaktan söz etmektedir.

2.3.1.Tam ve Doğru Yaşantılar

İnsanlar kendi yetenekleri hakkında bilgi kaynağı olarak sadece doğrudan yaşantıları görmezler. Öz yeterlik inancı, model alma yoluyla kazanılan dolaylı yaşantılardan da etkilenir. Bazı durumlarda kişiler doğrudan yaşantı geçirmeye gerek kalmaksızın diğer insanları gözlemleyerek kendi yeteneklerini değerlendirirler. Günlük yaşamda insanlar, benzer durumlardaki diğer insanlarla kendilerini karşılaştırırlar (39).

2.3.2.Dolaylı Deneyimler

Bireylerin öz-yeterlik algıları sadece kendi deneyimlerine dayanarak gelişmemektedirler. Kendi deneyimlerinin yanı sıra dolaylı deneyimler de öz-yeterliğe kaynaklık etmektedir (40). Bandura'ya (39) göre dolaylı deneyimler öz-yeterliğin ikinci önemli kaynağı olarak belirtilmektedir. Dolaylı deneyimlerin bireylerin öz-yeterlik inancını etkileyebilmesinde gözlenen kişinin özellikleri önemli bir paya sahiptir (40).

Bandura (1997) iyi bir modeldeki üç ana faktörün;

- a) yaş ve uzmanlık,
- b) model ve gözlemci kişinin benzerliği ve
- c) zor bir iş karşısında gerçekleştirilen performans olduğunu belirtmektedir (39).

2.3.3.Sözel İkna

Öz-yeterliğin üçüncü kaynağı olan sözel ikna, bireye çevresi tarafından verilen olumlu ve olumsuz sözel tepkileri içermektedir (40).

Sosyal ikna, bir şeyler başarabilme yeteneğine sahip olan insanların öz yeterlik inançlarını güçlendirmede önemli bir araç görevi görür. Bir zorlukla karşılaşıldığında diğer insanlar kişinin yeteneğine olan güvenlerini ifade ediyorlarsa bu durumda öz yeterlik inancını sürdürmek, insanların kişinin yeteneğinden şüphe ettiklerini ifade ettikleri duruma göre daha kolaydır. Verilen bir işi başarabilmek için gerekli olan yeteneğe sahip olduğu konusunda ikna edilen insanlar zorluklarla karşılaştıkların da onun üstesinden gelmeye çalışırlar. Birey kendi yapabilirliğine yönelik olumlu bir dönüt aldığıında öz-yeterliği güçlenmekte, olumsuz bir dönüt aldığıında ise öz-yeterliği zayıflamaktadır (39).

Cesaretlendirici bir mesaj alan bireyin olaylara yönelik inançları olumlu olmakta ve zor bir işle karşılaşsa dahi işi başarılı bir şekilde yapmak için çabalamaktadır. Diğer bir taraftan, etrafı tarafından sürekli olarak kötümser mesaj alan birey ise olaylara yönelik kendi yapabilirliğine inanmamakta ve başarısız bir sonuç almaktadır (40).

2.3.4. Psikolojik ve Duygusal Durum

Bireylerin psikolojik durumları; kaygıyı hissetmelerini, stres ve gerilim gibi duygulanımları yaşamalarını içermektedir. Bireylerin fiziksel reaksiyonları da öz-yeterliği şekillendirmektedir. Yorgunluk ve fiziksel ağrılar bireylerin bir işteki başarısını olumsuz biçimde etkilemekte, bu durum da bireylerin öz-yeterlik algılarına yansımaktadır (39).

2.4. Akademik Öz Yeterlilik

Öz-yeterlik belirli bir işte bireyin yapabilirliğine olan güveni olarak tanımlanabilirken, akademik öz-yeterlik bireylerin akademik görevleri istenilen düzeyde ve başarıda yapabileceğine yönelik inancını ifade etmektedir (41).

Millburg'a (42) göre akademik öz-yeterlik, bireylerin kişisel tutum ve yeteneklerine olan inancından ziyade akademik görevlerin üstesinden gelebilmelerine olan inancını ifade etmektedir.

Telef ve Karacaya göre (43) akademik öz-yeterlik inancı, ergenlerin akademik beklentilerini gerçekleştirme, akademik konuları başarma ve kişinin kendi öğrenme davranışını yönetme yeteneğini algılaması ile ilgili ölçümlerdir.

Bandura (39) ise; akademik öz-yeterliği bireyin akademik bir konu alanında başarılı olabileceğine ilişkin inancı olarak ifade etmiştir.

Tanımlara bakıldığında akademik öz-yeterlik inancının akademik başarı ile karıştırılması olası olabilir bu iki kavram birbiriyle bağlantılıdır ancak aynı değildir. Aralarındaki ilişkiyi bir örnekle açıklamak gerekirse; yüksek akademik başarı yüksek akademik öz-yeterlik inancını da beraberinde getirir ancak yüksek akademik öz-yeterlik inancı sadece bireyin kapasitesi ve yetenekleri oranında bir başarı getirir. Akademik öz-yeterlik inancı düşük olan bir öğrenci okulda yapılan birinci yazılı sınavdan düşük not alırsa pes eder ve ısrarcı olmaktan vazgeçer ancak akademik öz-yeterlik inancı yüksek olan öğrenci pes etmez hatalarının kendisinden kaynaklandığını düşünerek ikinci yazılı sınavda daha yüksek not almak için kendini güdüler. Bu bir döngü şeklinde devam etmektedir. Yani; bir öğrenci bir sorun karşısında yılmadan, çok çalışıp başarıyı yakaladığı takdirde akademik öz-yeterlik inancı daha da artmaktadır. Aynı şekilde akademik öz-yeterlik inancı güçlü olan bir öğrenci akademik işlere yönelik olumlu inancından ve karşılaştığı problemleri çözebileceğine olan inancından dolayı, pes etmeyip soruyu yanıtlayabilmekte ve başarıyı yakalayabilmektedir (44). Son yıllarda yapılan çalışmalar yüksek akademik öz yeterliğin öğrencilerin akademik yaşantılarında önemli bir etkiye sahip olduğunu göstermektedir (38, 45, 46, 47).

Son yıllarda araştırmacılar, akademik öz-yeterlik ile akademik başarı arasında güçlü bir bağlantı olduğunu ifade etmektedir. Araştırmalar olumlu bir akademik öz-yeterliğin, akademik anlamda başarıyı desteklediğini; akademik başarının da daha güçlü akademik öz-yeterliğin oluşmasına neden olduğunu göstermektedir (48). Öğrencilerin akademik öz-yeterliklerini geliştirmenin birçok yararı vardır. Yukarıda da değinildiği gibi akademik öz-yeterlik ile akademik başarı arasında güçlü bir ilişki mevcuttur. Ayrıca, olumlu akademik öz-yeterliğe sahip öğrenciler riskli davranışlara daha az kapılmakta ve zor durumlarla daha kolay baş edebilmektedir (48).

Güçlü akademik öz-yeterliğe sahip öğrenciler, stresle daha iyi başa çıkabilmektedirler (39). Öğrencilerin kendilerine verilen eğitsel görevlere ilişkin algılarını ifade eden akademik öz-yeterlik öğrencilerin kırılganlıklarıyla da ilgilidir. Düşük akademik öz-yeterliğe sahip öğrenciler, kendi yetenek düzeylerine rağmen, sınıf içerisinde daha kırılgan bir yapıya sahiptirler (38).

Akademik öz-yeterliği güçlü olan öğrenciler, akademik öz-yeterliği zayıf olan öğrencilere göre daha kırılgan olmayan bir yapıya sahiptirler ve başarısızlık karşısında yılmadan kendi inançları doğrultusunda çabalamaktadırlar. Olumsuz akademik öz-

yeterlik inancına sahip öğrenciler akademik başarısızlığı daha sık yaşamakta ve okula bağlanma sorunu yaşamaktadırlar (39).

Akademik öz-yeterlik problem davranışlarla da ilişkilidir. Öğrencilerin problem davranışları arttıkça akademik öz-yeterliklerinin zayıfladıkları saptanmıştır (49).

Aynı şekilde düşük akademik öz-yeterliğin yıkıcı davranışlarla da ilişkili olduğunu betimleyen araştırmalardan söz edilmektedir (50).

Bandura'da (39) düşük akademik öz-yeterliğe sahip öğrencilerin, yüksek akademik öz-yeterliğe sahip öğrencilere göre daha zayıf arkadaşlık ilişkilerine ve daha çok saldırgan davranışlara sahip olduğunu ifade etmektedir.

Öğrencilerin akademik öz-yeterliklerini etkileyen bir diğer değişken de anne_ve babalarının eğitim düzeyleridir. Anne ve babaların eğitim düzeyleri yükseldikçe çocuklarının eğitimleriyle daha yakından ilgilenmeleri, çocukların akademik öz-yeterliklerini olumlu biçimde etkilemektedir (51).

İleri düzeyde eğitim almış ebeveynler, çocuklarını akademik görevlerde sözel ifadelerle cesaretlendirerek, onların akademik öz-yeterliklerini güçlendirmektedirler. Bununla birlikte yüksek eğitim düzeyine sahip ebeveynlerin çocukları için daha olumlu rol modelleri olabilmeleri onların da daha olumlu düzeylerde öz-yeterlik algısı geliştirebilmelerini kolaylaştırmaktadır. Aile, çocuğun olumlu davranışlarını ödüllendirdiğinde ve iyi bir model olabildiğinde çocuğun akademik öz-yeterliğine pozitif yönde katkı sağlayacağı düşünülmektedir (40).

Öncü (52), Zimmerman (6) ve Kuzgun ve Deryakulu (53)'den hareketle akademik öz-yeterliğin temel özellikleri şu şekilde sıralanmaktadır:

- Öz yeterlik, bireylerin fiziksel ya da psikolojik özelliklerini değil, belirli bir işi gerçekleştirme yeteneği konusundaki yargılarını içermektedir.
- Öz yeterlik inancı, çok boyutlu olup farklı alanlarla bağlantılıdır. Örneğin, matematik öz yeterlik inancı İngilizce öz yeterlik inancından farklıdır.
- Öz yeterlik, duruma bağlı bir özellik sergiler. Örneğin bir öğrencinin öğrenme konusundaki yeterliğine ilişkin inancı, yarışmacılığın ya da işbirliğinin öne çıkarıldığı sınıflarda farklılıklar gösterebilir.
- Öz yeterlik ölçümleri performans için belirlenen ölçütler temel alınarak ölçülür.

Öğrencilerin akademik yetenekleriyle ilgili olarak geliştirmiş oldukları inançlar, onların öğrendikleri bilgi ve becerilerle neler yapabileceklerini belirlemelerine yardımcı olmaktadır. Böylece, akademik başarı, daha önceden başarılmış ve ileride başarılacaklarla ilgili inançların bir sonucu olacaktır. Bu aslında aynı yetenek alanında ve düzeyindeki öğrencilerin neden farklı akademik performans gösterdiklerinin açıklanmasında yardımcı olacaktır. Akademik öz yeterlik alanında yapılan çalışmalarda bu değişkenin her düzeydeki akademik yaşantıda etkili olduğu ve yüksek akademik öz yeterliğin akademik başarıyı arttırdığı ve akademik başarının önemli bir yordayıcısı olduğu belirtilmektedir (52, 54, 55).

.2.5.Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu

Beden eğitimi, insanların genel eğitiminin içerisinde büyük öneme sahiptir. Beden Eğitimi; insanın fiziksel, ruhsal, sosyal ve zihinsel gelişimini sağlamak, ahlaki duygularını geliştirmek, bireysel, toplumsal uluslararası barışa katkıda bulunmak, bireye kurallar çerçevesinde mücadele ve rekabet anlayışını aşlamak gibi birçok özellikleri bulunmaktadır. Bireye zihinsel eğitimin yanında fiziksel eğitimin de verilmesi gerekmektedir. Bu nedenle beden ve spor eğitimi, toplumlar ve eğitim kurumları açısından vazgeçilemez bir gereksinimdir. Günümüzde çeşitli bilim dallarında yetişmiş insan gücü sağlanması, o ülkenin eğitim sisteminin verimli çalışması ile yakından ilgilidir. Ülkenin ihtiyacı olan insan gücünü yetiştirmek sorumluluğunu üstlenen eğitim sistemlerinin verimli çalışabilmeleri, temel ve uygulamalı araştırmaların bulgularından yararlanmalarına bağlıdır (56).

Bu uygulamalı ve değişken alana ait yapılan araştırmaların bulgularından yararlanması gereken en önemli insan gücü beden eğitimi spor yüksek okullarında eğitim alan (beden eğitimi öğretmenliği, spor yöneticiliği, antrenörlük ve rekreasyon bölümleri) öğretmen ve spor uzmanları olduğu düşünülmektedir. Bu bağlamda öğretmen ve spor eğitmeni yetiştirme süreci, çocukların ve toplumun yetişmesini doğrudan doğruya ilgilendirmektedir. Bu nedenle okul ve spor organizasyonları çalışmalarının kalitesi büyük ölçüde beden eğitimi öğretmenlerin ve spor uzmanlarının ayrıca bu eğitimi veren beden eğitimi ve spor yüksekokulları programlarının etkinliğiyle ilişkilidir. Beden eğitimi spor yüksekokulları beden eğitimi, spor hizmetleri ve spor organizasyonlarını kaliteli bir şekilde gerçekleştirmek için kalifiye personeli dört yıllık uygulamalı ve teorik eğitimlerle beden eğitimi öğretmenleri, spor uzmanları, rekreasyon uzmanları ve

antrenörler yetiştirmektedir. Cumhuriyetin kuruluşundan günümüze kadarki süreçte beden eğitimi öğretmeni yetiştiren kurumlarında zamanla değiştirilen öğretim programlarında da bu temel alandaki dersler farklı ders sayılarıyla, farklı saat sayılarıyla veya farklı kredilerle yer almıştır.1992 yılından sonra Kanun Hükmünde Kararname ile rektörlüklere bağlı birçok Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu açılmaya başlanmıştır. Hemen hemen bütün üniversitelerde Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulları çok hızlı birşekilde açılmıştır. Bununla beraber çeşitli branşlar da uzman yetiştiriciliği eğitimi yapan Antrenörlük Eğitimi Bölümleri, spor sektörüne sporun içinden gelerek yetişmiş uzman eleman kazandırmak amacı ile Spor Yöneticiliği Bölümleri ve çok geniş bir aktivite yelpazesinde uzman sağlamak amacı ile Rekreasyon Bölümleri Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu içinde yapılandırılmıştır (57).

2.5.1.Spor Yöneticiliği Bölümü

Spor yöneticisi; Spor hizmet ve faaliyetlerinin sevk ve idaresinin çeşitli kademesinde görev alan, bu hizmet ve faaliyetlerin yürütülmesindeki kişilerdir (58).

Diğer bir tanıma göre ise çalıştığı spor kurumuna bağlı olarak oradaki personelden, spor tesis ve araç gereçlerden, son olarak da kurumun gelir ve giderlerinden sorumlu kişidir (59).

Spor hizmetleri alanında çalışan spor yöneticisinin, kurumda etkin bir rol oynaması için spor alanındaki teknik ve teorik bilgiye sahip olması gerekir. Kurumun girdi, çıktı ve mali durumunu iyi yönetebilmesi için iktisat, işletme, muhasebe, pazarlama ve finans gibi alanlarda eğitilmiş olması gerekmektedir. Bu eğitim sadece seminer ve hizmet içi eğitimlerle değil yükseköğretim kurumlarında beden eğitimi spor yüksekokulları, Spor bilimleri fakültelerinde spor yöneticiliği bölümlerinin ders programlarında zorunlu veya seçmeli dersler olarak dört yıllık eğitim süresince verilmektedir.

3.GEREÇ ve YÖNTEM

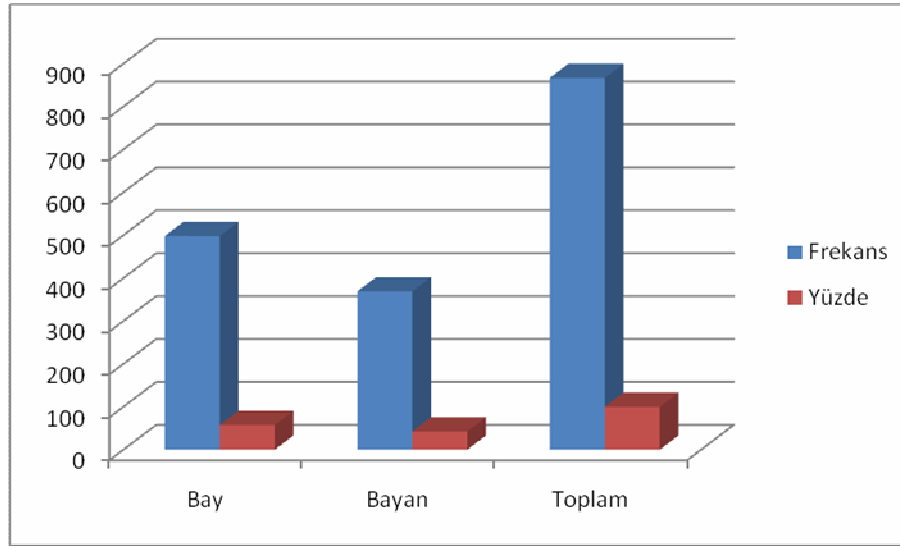
3.1.Gönüllü Gurupların Oluşturulması:

Bu araştırmanın evrenini Erciyes, Niğde, Ahi Evran, Karamanoğlu Mehmet Bey, İnönü, Kırıkkale, Dumlupınar ve Akdeniz Üniversitesi spor yöneticiliği bölümlerinin 1. ve 4. sınıflarında öğrenim gören 120 şer öğrenci olmak üzere toplamda 960 gönüllü öğrenci oluşturmuştur. Üniversitelerden gelen anketler incelendikten sonra, eksik ve yanlış doldurulan anketler değerlendirmeye alınmayarak, toplam 867 anket değerlendirmeye alınmıştır.

Tablo 3.1. Katılımcıların Cinsiyetlere Göre Betimsel İstatistiği

Cinsiyet	Frekans	Yüzde
Bay	498	57,4
Bayan	369	42,6
Toplam	867	100,0

Tablo 3.1. incelendiğinde, araştırma kapsamına alınan Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Spor Yöneticiliği öğrencilerinin %57,4'ünün bay, %42,6'sının ise bayan olduğu tespit edilmiştir.

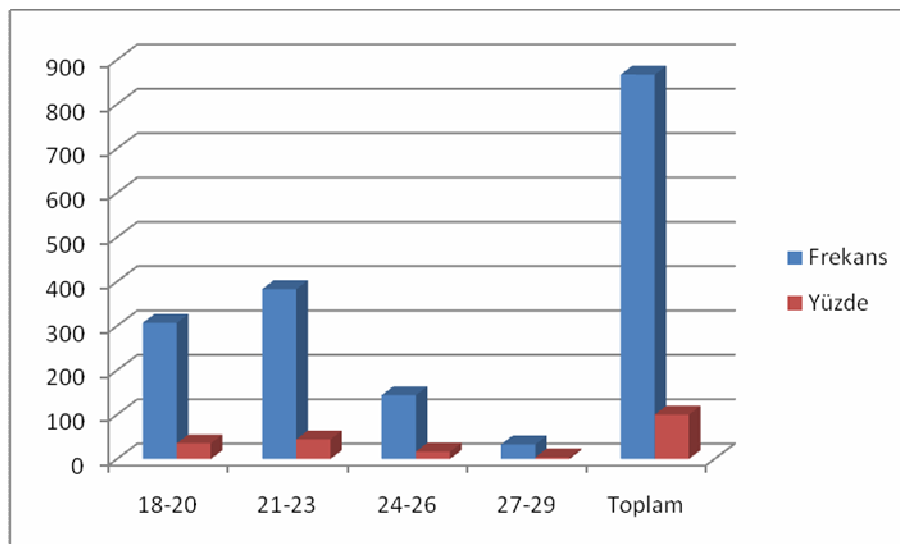

Grafik 3.1. Katılımcıların Cinsiyetlere Göre Betimsel İstatistiği

Tablo 3.2. Katılımcıların Yaşlarına Göre Betimsel İstatistiği

Yaş	Frekans	Yüzde
18-20	307	35,4
21-23	383	44,2
24-26	144	16,6
27-29	33	3,8
Toplam	867	100,0

Tablo 3.2. incelendiğinde, araştırma kapsamına alınan Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Spor Yöneticiliği öğrencilerinin %35,4'ünün 18-20, %44,2'sinin 21-23, %16,6'sının 24-26 ve %3,8'inin 27-29 yaş aralığında olduğu tespit edilmiştir.

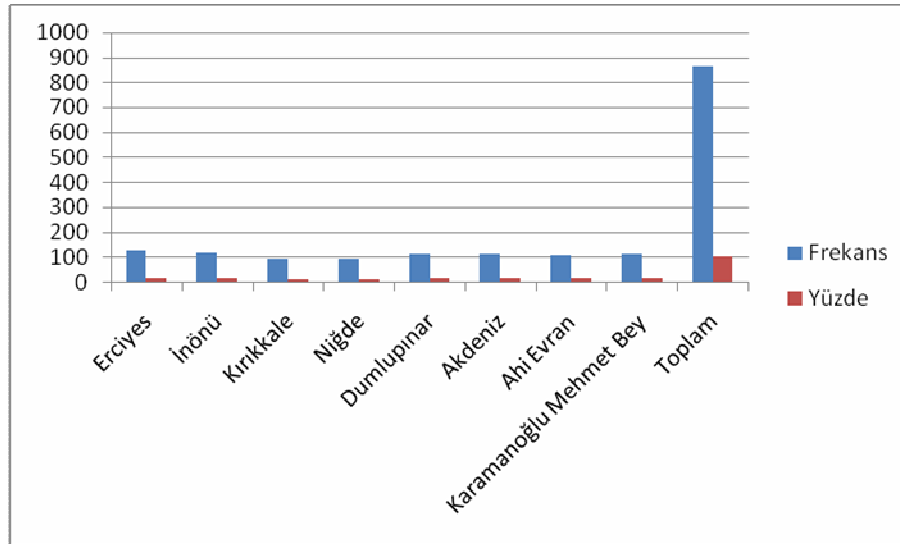

Grafik 3.2. Katılımcıların Yaşlarına Göre Betimsel İstatistiği

Tablo 3.3. Katılımcıların Üniversitelere Göre Betimsel İstatistiği

Üniversite	Frekans	Yüzde
Erciyes	127	14,6
İnönü	115	13,3
Kırıkkale	92	10,6
Niğde	93	10,7
Dumlupınar	110	12,7
Akdeniz	112	12,9
Ahi Evran	106	12,2
Karamanoğlu Mehmet Bey	112	12,9
Toplam	867	100,0

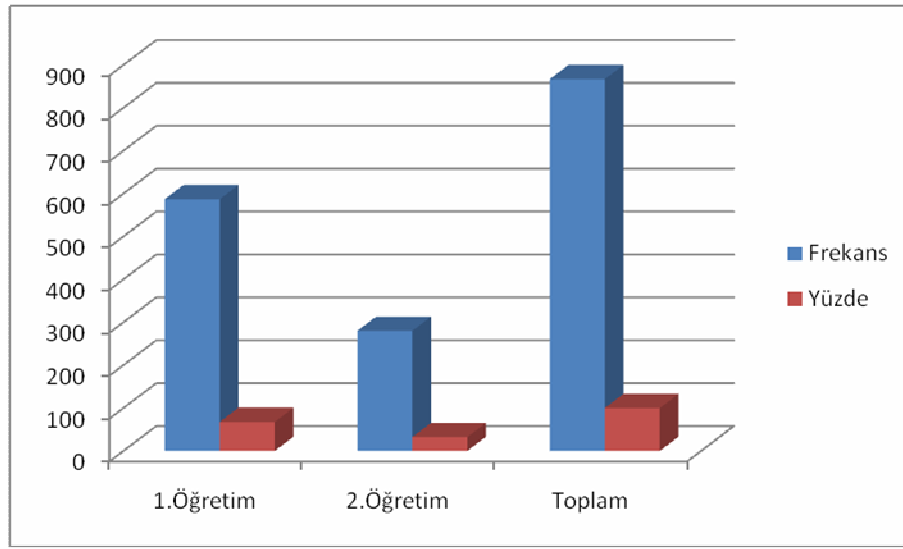
Tablo 3.3 incelendiğinde, araştırma kapsamına alınan Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Spor Yöneticiliği öğrencilerinin %14,6'sının Erciyes Üniversitesi , %13,3'ünün İnönü Üniversitesi, %10,6'sının Kırıkkale Üniversitesi, %10,7'sinin Niğde Üniversitesi, %12,7'sinin Dumlupınar Üniversitesi,%12,9'unun Akdeniz Üniversitesi,%12,2'sinin Ahi Evran Üniversitesi ve %12,9'unun ise Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesinde okuduğu tespit edilmiştir.

Grafik 3.3. Katılımcıların Üniversitelere Göre Betimsel İstatistiği

Tablo 3.4. Katılımcıların Öğrenim Durumlarına Göre Betimsel İstatistiği

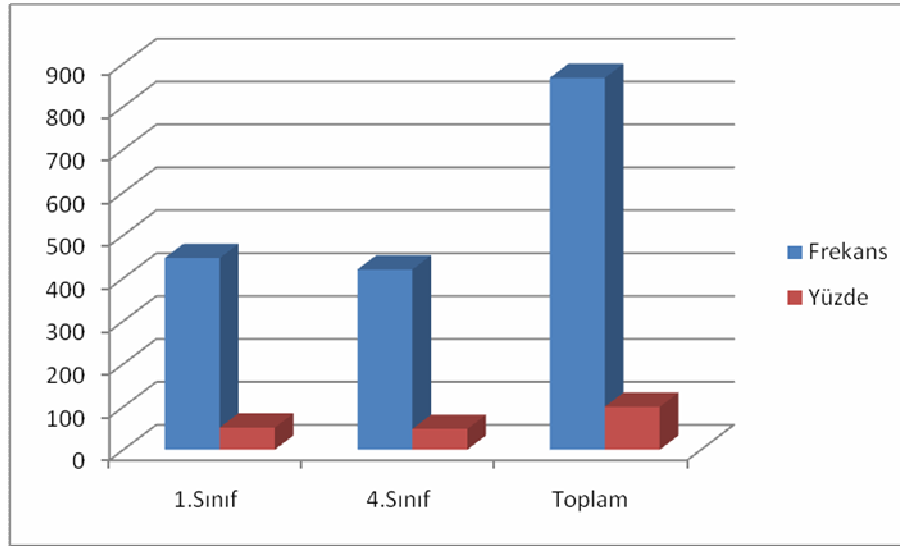
Öğrenim	Frekans	Yüzde
1.Öğretim	587	67,7
2.Öğretim	280	32,3
Toplam	867	100,0

Tablo 3.4. incelendiğinde, araştırma kapsamına alınan Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Spor Yöneticiliği öğrencilerinin %67,7'sinin 1.öğretim ve %32,3'ünün ise 2.öğretimde okudukları tespit edilmiştir.

Grafik 3. 4. Katılımcıların Öğrenim Durumlarına Göre Betimsel İstatistiği**Tablo 3.5.** Katılımcıların Sınıflarına Göre Betimsel İstatistiği

Sınıf	Frekans	Yüzde
1.Sınıf	447	51,6
4.Sınıf	420	48,4
Toplam	867	100,0

Tablo 3.5. incelendiğinde, araştırma kapsamına alınan Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Spor Yöneticiliği Öğrencilerinin %51,6'sının 1.sınıf ve %48,4'ünün ise 4.sınıf öğrencisi olduğu tespit edilmiştir.

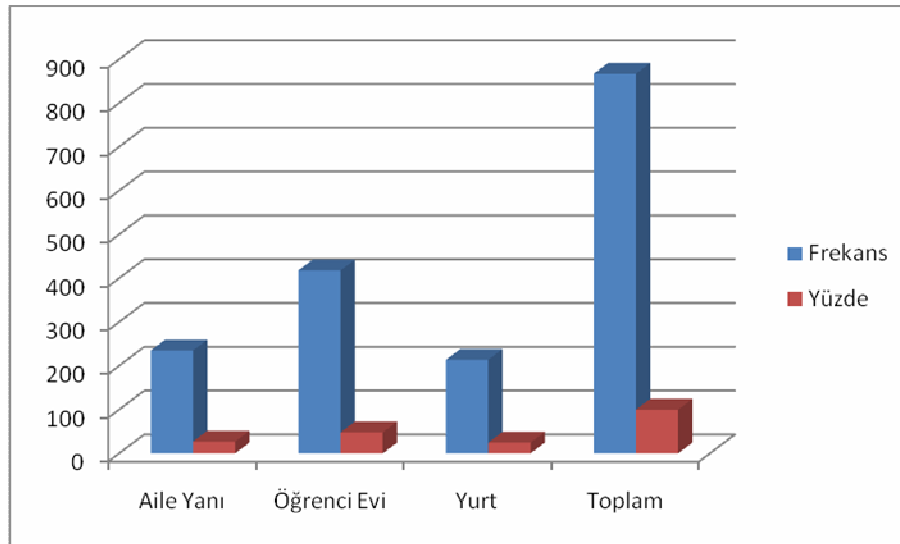

Grafik 3.5. Katılımcıların Sınıflarına Göre Betimsel İstatistiği

Tablo 3.6. Katılımcıların Yaşanılan Yerlere Göre Betimsel İstatistiği

Yaşanılan Yer	Frekans	Yüzde
Aile Yanı	235	27,1
Öğrenci Evi	418	48,2
Yurt	214	24,7
Toplam	867	100,0

Tablo 3.6. incelendiğinde, araştırma kapsamına alınan Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Spor Yöneticiliği öğrencilerinin %27,1'inin aile yanında, %48,2'sinin öğrenci evinde, %24,7'sinin ise yurttta yaşadıkları tespit edilmiştir.

Grafik 3.6. Katılımcıların Yaşanılan Yerlere Göre Betimsel İstatistiği

3.2.Veri Toplama Araçları:

Gönüllülerden Sosyo-demografik bilgi formu, Akademik Özyeterlik Ölçeği ve Üniversite Yaşam Kalitesi Ölçeği uygulamaları istenmiştir.

3.2.1.Sosyo-demografik Bilgi Formu:

Çalışmaya katılan gönüllülerden yaş, cinsiyet, sınıf, üniversite, öğrenim ve yaşanılan yer olmak üzere 6 sorudan oluşan kişisel bilgi formunu doldurmaları istenmiştir.

3.2.2.Akademik Öz Yeterlik Ölçeği:

Bu araştırma sırasında öğrencilerin akademik öz yeterliliklerini belirlemek için Schwarzer'in 1981 yılında geliştirilen, Yılmaz ve ark (54) tarafından 2007'de Türkçeye uyarlanarak geçerlilik ve güvenilirlik değeri, 79 olarak tespit edilen "Akademik Özyeterlik Ölçeği" kullanılmıştır.

Akademik Özyeterlik Ölçeğinde 7 maddenin her birinde dört ifade bulunmaktadır. Ölçekte yer alan maddeler "4'lü Likert Tipi Ölçek" 1 "Bana Hiç Uymuyor", 2 "Bana Çok Az Uyuyor", 3 "Bana Uyuyor", 4 "Bana Tamamen Uyuyor" formundadır. Akademik Öz-yeterlik ölçeği toplam 7 maddeden oluşmakta ve ölçeğin maddeleri tek bir boyut oluşturmaktadır. Ölçeğin ilk 6 maddesi düz kodlanmakta, son maddesi ters kodlanmaktadır. Ölçekten alınabilecek puanlar 7 ile 28 arasında değişmekte ve yüksek puan akademik öz-yeterlik düzeyinin de yüksek olduğuna işaret etmektedir.

3.2.3.Üniversite Yaşam Kalitesi Ölçeği:

Çalışmaya katılan gönüllülere, 33 sorudan oluşan Doğanay ve Sarı (60) tarafından 2004 yılında geliştirilmiş olan "Üniversite Yaşam Kalitesi Ölçeği" kullanılmıştır. Bu ölçek 7 alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçekte yer alan 31. , 30. , 24. , 25. , 18. ve 33. maddeler, öğrencilerin öğretim elemanları ile iletişimlerinin düzey ve niteliğini irdelediği için bu boyut "Öğretim Elemanı – Öğrenci İletişimi" şeklinde adlandırılmıştır. Bu boyutun Cronbach Alfa iç tutarlık katsayısı 0,72 olarak bulunmuştur. Öğrencilerin üniversitedeki örgütsel kimliklerine ilişkin ve bu üniversitenin öğrencisi olmaktan duydukları genel memnuniyet düzeyi ile ilgili algılarını ifade eden 17, 6, 12, 8 ve 23. maddelerin toplandığı 2. alt boyut "Kimlik" olarak adlandırılmıştır. Bu boyutun Cronbach Alfa iç tutarlık katsayısı 0,75 olarak bulunmuştur. Üniversitedeki sinema, tiyatro, konser, spor ve hobiler ile ilgili sosyo-kültürel olanaklara ilişkin 20, 7, 2, 14 ve 29. maddelerin yer aldığı boyut "Sosyal olanaklar" olarak adlandırılmıştır. Bu boyutun Cronbach Alfa iç

tutarlık katsayısı 0,64 olarak bulunmuştur. Üniversitede çeşitli düzeylerde kararlar alınırken öğrencilerin bu karar verme süreçlerine ne ölçüde katıldıklarını irdeleyen 4, 27, 32, 22, 11 ve 16. Maddelerin toplandığı 4. alt boyut ise “Kararlara Katılım” şeklinde adlandırılmıştır. Bu boyutun Cronbach Alfa iç tutarlık katsayısı 0,52 olarak bulunmuştur. Öğrencilerin diğer öğrencilerle iletişimlerinin niteliğini belirlemeyi hedefleyen 10, 5, 26 ve 19. maddelerin yer aldığı boyuta “Öğrenci – Öğrenci İletişimi” adı verilmiştir. Bu boyutun Cronbach Alfa iç tutarlık katsayısı 0,65 olarak bulunmuştur. 1, 13 ve 28. maddeler öğrencilerin üniversiteleriyle ilgili geleceğe yönelik düşüncelerini içerdiğinden bu boyut “Gelecek” olarak adlandırılmıştır. Bu boyutun Cronbach Alfa iç tutarlık katsayısı 0,76 olarak bulunmuştur. Sınıf ortamının çeşitli yönlerine işaret eden 3, 15, 21 ve 9. maddelerinin yer aldığı boyuta ise “Sınıf Ortamı” adı verilmiştir. Bu boyutun Cronbach Alfa iç tutarlık katsayısı 0,56 olarak bulunmuştur. Üniversite Yaşam Kalitesi Ölçeği 33 maddeden oluşmaktadır. Ölçek maddelerine ilişkin yanıtlar; 1“Kesinlikle Katılmıyorum”, 2“Katılmıyorum”,3“Biraz Katılıyorum”,4“Katılıyorum”, 5“Kesinlikle Katılıyorum” olarak Likert Tipi derecelendirme ölçeğindedir (57).

3.3.İstatistiksel Değerlendirme:

Elde edilen veriler IBM Spss 22 adlı paket program ile kayıt edilmiştir. Elde edilen verilerin istatistikî analizleri için istatistik uzmanlarından yardım alınmıştır. Katılımcılara ilişkin kişisel bilgiler veren envanter toplam puanları, frekans(f) ve yüzde(%) değerleri tespit edilerek verilmiştir. Puanların normal dağılım durumlarına; normal dağılım eğrileri, çarpıklık-basıklık (skewness-kurtosis) değerleri, histogramlar aracılığı ile normal dağılım eğrileri ve grup büyüklüğünün 50’den büyük olduğu durumlarda kullanılan Kolmogorov-Smirnov(K-S)testi değerleri incelenerek bakılmıştır (61).

Veriler nonparametric dağılım göstermektedir. İstatistiki işlem olarak Mann Whitney U, Kruskal Wallis ve Akademik Öz Yeterlilik ile Üniversite Yaşam Kalitesi arasındaki ilişki için ise Spearman Korelasyon Analizi uygulanmıştır.

4.BULGULAR

Tablo 4.1. Katılımcıların Anketlere Verdiği Cevapların Betimsel İstatistikleri

Değişkenler	<i>n</i>	<i>ortanca</i>	<i>min</i>	<i>max</i>
Akademik Öz Yeterlilik	867	22	11	29
Öğretim Elemanı Öğrenci İletişimi	867	19	6	30
Kimlik	867	14	5	25
Sosyal Olanaklar	867	16	5	25
Kararlara Katılım	867	18	6	30
Öğrenci Öğrenci İletişimi	867	13	4	21
Gelecek	867	10	3	15
Sınıf Ortamı	867	13	4	20

Tablo 4.1.'de, katılımcıların anketlere verdiği cevapların betimsel istatistikleri sunulmaktadır. Katılımcıların akademik öz yeterlilik skorlarının 22 olduğu görülürken, üniversite yaşam kalite düzeylerine ait alt başlıkların skorları ise öğretim elemanı öğrenci iletişimi 19, kimlik 14, sosyal olanaklar 16, kararlara katılım 18, öğrenci öğrenci iletişimi 13, gelecek 10 ve sınıf ortamı 13 olarak tespit edilmiştir.

Tablo 4.2. Katılımcıların Akademik Öz Yeterlilik Düzeylerinin Cinsiyetlere Göre Değerlendirilmesi

	Cinsiyet	<i>n</i>	<i>ortanca</i>	<i>min</i>	<i>max</i>	<i>Z</i>	<i>P</i>
Akademik Öz Yeterlilik	Bay	498	22	11	29	-1,430	,153
	Bayan	368	22	11	29		

Mann Whitney U

Katılımcıların cinsiyetlerine göre akademik öz yeterlilik puan ortalamalarının karşılaştırılması Tablo 4.2’de görülmektedir. Katılımcıların cinsiyetlere göre akademik öz yeterlilik puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı tespit edilmiştir ($p>0.05$).

Tablo 4.3. Katılımcıların Akademik Öz Yeterlilik Düzeylerinin Yaşlarına Göre Değerlendirilmesi

	Yaş	<i>n</i>	<i>ortanca</i>	<i>min</i>	<i>max</i>	X^2	<i>P</i>	Fark
Akademik Öz Yeterlilik	18-20 ¹	307	21	11	29	26,282	,000**	1-2
	21-23 ²	383	23	14	29			
	24-26 ³	144	22	11	29			
	27-29 ⁴	33	18	23	29			

Katılımcıların yaşlarına göre akademik öz yeterlilik puan ortalamalarının karşılaştırılması Tablo 4.3’te görülmektedir. Katılımcıların yaş gruplarına göre akademik öz yeterlilik puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak 18-20 ile 21-23 yaş arasında anlamlı bir fark olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$).

Tablo 4.4. Katılımcıların Akademik Öz Yeterliliklerinin Öğrenim Durumlarına Göre Değerlendirilmesi

	Cinsiyet	<i>n</i>	<i>ortanca</i>	<i>min</i>	<i>max</i>	<i>Z</i>	<i>P</i>
Akademik Öz Yeterlilik	1.öğretim	587	22	11	29	-	,000**
	2.öğretim	280	22	11	29	3,631	

Mann Whitney U

Katılımcıların öğrenim durumlarına göre akademik öz yeterlilik puan ortalamalarının karşılaştırılması Tablo 4.4’de görülmektedir. Katılımcıların akademik öz yeterlilik puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmiştir ($p<0.001$).

Tablo 4.5. Katılımcıların Akademik Öz Yeterlilik Düzeylerinin Sınıflara Göre Değerlendirilmesi

	Sınıf	n	ortanca	min	max	Z	P
Akademik Öz Yeterlilik	1.sınıf	447	22	11	29	-2,931	,003*
	4.sınıf	420	23	14	29		

Mann Whitney U

Katılımcıların sınıflarına göre akademik öz yeterlilik puan ortalamalarının karşılaştırılması Tablo 4.5’de görülmektedir. Katılımcıların akademik öz yeterlilik puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmiştir ($p<0.05$).

Tablo 4.6. Katılımcıların Akademik Öz Yeterlilik Düzeylerinin Üniversitelere Göre Değerlendirilmesi

	Üniversite	n	ortanca	min	max	X ²	P	Fark
Akademik Öz Yeterlilik	Erciyes¹	127	22	14	29	26,779	,000	
	İnönü²	115	22	11	29			
	Kırıkkale³	92	22	19	29			
	Niğde⁴	93	23	17	29			
	Dumlupınar⁵	110	21	11	29			
	Akdeniz⁶	112	22	14	28			
	Ahi Evran⁷	106	22	13	29			
	Karamanoğlu Mehmet Bey⁸	112	22	11	29			

Katılımcıların Üniversitelere göre akademik öz yeterlilik skorları tablo 4.6.’da görülmektedir. Sunulan bu tabloda Erciyes ile Kırıkkale Üniversitesi, Kırıkkale ile Dumlupınar Üniversitesi ve Kırıkkale ile Ahi Evran Üniversitesi arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0.001$).

Tablo 4.7. Katılımcıların Akademik Öz Yeterlilik Düzeylerinin Yaşanılan Yerlere Göre Değerlendirilmesi

	Yaşanılan Yer	n	ortanca	min	max	X ²	P	Fark
Akademik Öz Yeterlilik	Aile Yanı ¹	235	23	11	29	8,827	0,012	1-3
	Öğrenci Evi ²	418	22	13	29			
	Yurt ³	214	22	15	29			

Katılımcıların yaşanılan yere göre akademik öz yeterlilikleri tablo 4.7.’de görülmektedir. Sunulan bu tabloda aile yanı ile yurt ve öğrenci evi ile yurt arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$).

Tablo 4.8. Katılımcıların Üniversite Yaşam Kalitesinin Cinsiyete Göre Değerlendirilmesi

Üniversite Yaşam Kalitesi	Cinsiyet	n	ortanca	min	max	Z	P
Öğretim Elemanı	Bay	498	19	9	30	-3,161	,002*
	Bayan	368	19	6	30		
Öğrenci İletişimi	Bay	498	14	5	25	-2,822	,005*
	Bayan	368	15	5	25		
Kimlik	Bay	498	16	7	25	-0,592	,554
	Bayan	368	16	5	24		
Sosyal Olanaklar	Bay	498	18	7	30	-0,867	,386
	Bayan	368	18	6	28		
Kararlara Katılım	Bay	498	12	6	21	-0,899	,368
	Bayan	368	13	4	19		
Öğrenci Öğrenci İletişimi	Bay	498	9,5	3	15	-1,432	,152
	Bayan	368	10	3	15		
Gelecek	Bay	498	13	6	20	-1,249	,212
	Bayan	368	13	4	19		
Sınıf Ortamı	Bay	498	13	4	19		
	Bayan	368	13	4	19		

Mann Whitney U

Katılımcıların cinsiyetlere göre üniversite yaşam kaliteleri tablo 4.8.'de sunulmuştur. Sunulan bu tabloda üniversite yaşam kalitesinin, öğretim elemanı öğrenci iletişimi ve kimlik alt boyutları skorlarının istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir ($p < 0,05$).

Tablo 4.9. Katılımcıların Üniversite Yaşam Kalitesinin Yaşlara Göre Değerlendirilmesi

	Yaş	n	ortanca	min	max	X ²	P	Fark
Öğretim Elemanı Öğrenci İletişimi	18-20 ¹	307	20	10	30	15,305	0,002*	1-2
	21-23 ²	383	19	6	30			
	24-26 ³	144	19	10	30			
	27-29 ⁴	33	19	13	27			
Kimlik	18-20 ¹	307	14	5	23	4,686	0,196	-
	21-23 ²	383	14	5	25			
	24-26 ³	144	15	5	25			
	27-29 ⁴	33	14	5	21			
Sosyal Olanaklar	18-20 ¹	307	16	5	24	5,799	0,122	-
	21-23 ²	383	16	5	23			
	24-26 ³	144	16	9	25			
	27-29 ⁴	33	16	11	23			
Kararlara Katılım	18-20 ¹	307	19	10	28	18,950	0,000**	1-2
	21-23 ²	383	17	6	28			
	24-26 ³	144	19	7	30			
	27-29 ⁴	33	18	11	25			
Öğrenci Öğrenci İletişimi	18-20 ¹	307	12	5	19	11,906	0,008*	3-4
	21-23 ²	383	13	4	21			
	24-26 ³	144	13	8	19			
	27-29 ⁴	33	12	9	16			
Gelecek	18-20 ¹	307	10	3	15	30,070	0,000**	1-2 1-3
	21-23 ²	383	13	4	21			
	24-26 ³	144	9,5	3	15			
	27-29 ⁴	33	12	9	16			
Sınıf Ortamı	18-20 ¹	307	14	7	20	6,889	0,076	-
	21-23 ²	383	13	4	20			
	24-26 ³	144	14	7	19			
	27-29 ⁴	33	14	8	18			

Kruskal Wallis

Tablo 4.9.'da katılımcıların yaş gruplarına göre üniversite yaşam kaliteleri sunulmuştur. Üniversite yaşam kalite alt boyutları incelendiğinde; öğretim elemanı öğrenci iletişimi alt başlığında, 18-20 ile 21-23 yaş arasında, kararlara katılım alt başlığında 18-20 ile 21-23 yaş arasında, öğrenci öğrenci iletişimi alt başlığında 24-26 ile 27-29 yaş arasında ve gelecek alt başlığında ise 18-20 ile 21-23 yaş ve 18-20 ile 24-26 yaş arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p < 0,05$, $p < 0,001$).

Tablo 4.10. Katılımcıların Üniversite Yaşam Kalitelerinin Öğrenim Durumlarına Göre Değerlendirilmesi

Üniversite Yaşam Kalitesi	Öğrenim	<i>n</i>	<i>ortanca</i>	<i>min</i>	<i>max</i>	<i>Z</i>	<i>P</i>
Öğretim Elemanı Öğrenci İletişimi	1.Öğretim	587	19	6	30	-	0,650
	2.Öğretim	280	19	9	30	0,454	
Kimlik	1.Öğretim	587	14	5	25	-	0,087
	2.Öğretim	280	15	5	25	1,713	
Sosyal Olanaklar	1.Öğretim	587	16	5	24	-	0,301
	2.Öğretim	280	16	6	25	1,035	
Kararlara Katılım	1.Öğretim	587	18	6	28	-	0,092
	2.Öğretim	280	18	10	30	1,684	
Öğrenci Öğrenci İletişimi	1.Öğretim	587	13	4	21	-	0,708
	2.Öğretim	280	13	5	19	0,375	
Gelecek	1.Öğretim	587	10	3	15	-	0,796
	2.Öğretim	280	10	3	15	0,258	
Sınıf Ortamı	1.Öğretim	587	13	4	20	-	0,994
	2.Öğretim	280	13	8	20	0,007	

Katılımcıların öğrenim düzeylerine göre üniversite yaşam kalitesi skorları tablo 4.10.'da sunulmuştur. Öğrenim düzeylerine göre üniversite yaşam kalitesi skorları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($p>0,05$).

Tablo 4.11. Katılımcıların Üniversite Yaşam Kalitelerinin Sınıf Düzeylerine Göre Değerlendirilmesi

Üniversite Yaşam Kalitesi	Öğrenim	<i>n</i>	<i>ortanca</i>	<i>min</i>	<i>max</i>	<i>Z</i>	<i>P</i>
Öğretim Elemanı Öğrenci İletişimi	1.Sınıf	447	20	9	30	-	0,019*
	4.Sınıf	420	18	6	30	2,343	
Kimlik	1.Sınıf	447	14	5	23	-	0,000**
	4.Sınıf	420	15	5	25	4,766	
Sosyal Olanaklar	1.Sınıf	447	16	5	24	-	0,145
	4.Sınıf	420	16	5	25	1,456	
Kararlara Katılım	1.Sınıf	447	18	10	28	-	0,611
	4.Sınıf	420	18	6	30	0,509	
Öğrenci Öğrenci İletişimi	1.Sınıf	447	12	7	19	-	0,147
	4.Sınıf	420	13	4	21	1,451	
Gelecek	1.Sınıf	447	10	3	15	-	0,000**
	4.Sınıf	420	9	3	15	5,289	
Sınıf Ortamı	1.Sınıf	447	13	6	20	-	0,255
	4.Sınıf	420	13	4	19	1,139	

Katılımcıların sınıf düzeylerine göre üniversite yaşam kaliteleri tablo 4.11’de sunulmuştur. Sunulan bu tabloda üniversite yaşam kalitesinin, öğretim elemanı öğrenci iletişimi, kimlik ve gelecek alt boyutları skorlarının istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir ($p<0,05$, $p<0,001$).

Tablo 4.12. Katılımcıların Üniversite Yaşam Kalitesinin Üniversitelere Göre Değerlendirilmesi

Üniversite Yaşam Kalitesi	Üniversite	<i>n</i>	<i>ortanca</i>	<i>min</i>	<i>max</i>	X^2	<i>P</i>	Fark	
Öğretim Elemanı Öğrenci İletişimi	Erciyes ¹	127	21	9	28	45,348	0,000**		
	İnönü ²	115	18	10	26				1-2
	Kırıkkale ³	92	18	9	27				1-3
	Niğde ⁴	93	19	10	28				1-7
	Dumlupınar ⁵	110	19	10	30				3-5
	Akdeniz ⁶	112	20	11	30				3-6
	Ahi Evran ⁷	106	18	12	27				3-8
	Karamanoğlu Mehmet Bey ⁸	112	19	6	30				6-7

Katılımcıların üniversite yaşam kalitesinin öğretim elemanı öğrenci iletişimi alt başlığı skorları üniversitelere göre tablo 4.12.’de incelenmiştir. Yapılan istatistiksel incelemeler sonucunda Erciyes ile İnönü Üniversitesi, Erciyes ile Kırıkkale Üniversitesi, Erciyes ile Ahi Evran Üniversitesi, Kırıkkale ile Dumlupınar Üniversitesi, Kırıkkale ile Akdeniz Üniversitesi, Kırıkkale ile Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi ve Akdeniz ile Ahi Evran Üniversitesi arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0,001$).

Tablo 4.13. Katılımcıların Üniversite Yaşam Kalitesinin Üniversitelere Göre Değerlendirilmesi

Üniversite Yaşam Kalitesi	Üniversite	<i>n</i>	<i>ortanca</i>	<i>min</i>	<i>max</i>	X^2	<i>P</i>	Fark	
Kimlik	Erciyes ¹	127	13	5	25	24,713	0,001		
	İnönü ²	115	14	5	25				
	Kırıkkale ³	92	18	9	27				
	Niğde ⁴	93	19	10	28				1-7
	Dumlupınar ⁵	110	19	10	30				2-7
	Akdeniz ⁶	112	20	11	30				7-8
	Ahi Evran ⁷	106	18	12	27				
	Karamanoğlu Mehmet Bey ⁸	112	19	6	30				

Katılımcıların üniversite yaşam kalitesinin kimlik alt başlığı skorları üniversitelere göre tablo 4.13.'de incelenmiştir. Yapılan istatistiksel incelemeler sonucunda Erciyes ile Ahi Evran Üniversitesi, İnönü ile Ahi Evran Üniversitesi, Ahi Evran ile Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0,001$).

Tablo 4.14. Katılımcıların Üniversite Yaşam Kalitesinin Üniversitelere Göre Değerlendirilmesi

Üniversite Yaşam Kalitesi	Üniversite	<i>n</i>	<i>ortanca</i>	<i>min</i>	<i>max</i>	X^2	<i>P</i>	Fark
Sosyal Olanaklar	Erciyes ¹	127	16	6	23	18,396	0,010	1-8
	İnönü ²	115	15	9	22			
	Kırıkkale ³	92	16	6	18			
	Niğde ⁴	93	16	7	21			
	Dumlupınar ⁵	110	16	9	25			
	Akdeniz ⁶	112	16	10	23			
	Ahi Evran ⁷	106	16	5	22			
	Karamanoğlu Mehmet Bey ⁸	112	15	5	23			

Katılımcıların üniversite yaşam kalitesinin sosyal olanaklar alt başlığı skorları üniversitelere göre tablo 4.14.'de incelenmiştir. Yapılan istatistiksel incelemeler sonucunda Erciyes Üniversitesi ile Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0,05$).

Tablo 4.15. Katılımcıların Üniversite Yaşam Kalitesinin Üniversitelere Göre Değerlendirilmesi

Üniversite Yaşam Kalitesi	Üniversite	<i>n</i>	<i>ortanca</i>	<i>min</i>	<i>max</i>	X^2	<i>P</i>	Fark	
Kararlara Katılım	Erciyes ¹	127	19	11	26	95,476	0,000**	1-2	3-4
	İnönü ²	115	17	11	26			1-3	3-5
	Kırıkkale ³	92	16,5	10	21			1-7	3-6
	Niğde ⁴	93	19	9	27			1-8	3-7
	Dumlupınar ⁵	110	18,5	10	30			2-3	3-8
	Akdeniz ⁶	112	19	10	26			2-6	6-7
	Ahi Evran ⁷	106	17,5	10	25				
	Karamanoğlu Mehmet Bey ⁸	112	18	6	28				

Katılımcıların üniversite yaşam kalitesinin kararlara katılım alt başlığı skorları üniversitelere göre tablo 4.15.'te incelenmiştir. Yapılan istatistiksel incelemeler sonucunda Erciyes ile İnönü Üniversitesi, Erciyes ile Kırıkkale Üniversitesi, Erciyes ile Ahi Evran Üniversitesi, Erciyes ile Karamanoğlu Mehmet Üniversitesi, İnönü ile

Kırıkkale Üniversitesi, İnönü ile Akdeniz Üniversitesi, Kırıkkale ile Niğde Üniversitesi, Kırıkkale ile Dumlupınar Üniversitesi, Kırıkkale ile Akdeniz Üniversitesi, Kırıkkale ile Ahi Evran Üniversitesi, Kırıkkale ile Karmanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi ve Akdeniz ile Ahi Evran Üniversitesi arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p < 0,001$).

Tablo 4.16. Katılımcıların Üniversite Yaşam Kalitesinin Üniversitelere Göre Değerlendirilmesi

Üniversite Yaşam Kalitesi	Üniversite	<i>n</i>	<i>ortanca</i>	<i>min</i>	<i>max</i>	X^2	<i>P</i>	Fark
Öğrenci Öğrenci İletişimi	Erciyes ¹	127	13	5	19	13,391	0,063	-
	İnönü ²	115	13	5	19			
	Kırıkkale ³	92	13	9	19			
	Niğde ⁴	93	12	8	21			
	Dumlupınar ⁵	110	13	7	18			
	Akdeniz ⁶	112	12	6	19			
	Ahi Evran ⁷	106	12	7	19			
	Karamanoğlu Mehmet Bey ⁸	112	12	4	19			

Katılımcıların üniversite yaşam kalitesinin öğrenci öğrenci iletişimi alt başlığı skorları üniversitelere göre tablo 4.16.'da incelenmiştir. Yapılan istatistiksel incelemeler sonucunda öğrenci öğrenci iletişimi ile üniversiteler arasında anlamlı farklılık tespit edilmemiştir ($p > 0,05$).

Tablo 4.17. Katılımcıların Üniversite Yaşam Kalitesinin Üniversitelere Göre Değerlendirilmesi

Üniversite Yaşam Kalitesi	Üniversite	<i>n</i>	<i>ortanca</i>	<i>min</i>	<i>max</i>	X^2	<i>P</i>	Fark	
Gelecek	Erciyes ¹	127	11	4	15	78,304	0,000**	1-2	
	İnönü ²	115	9	3	13			1-3	2-6
	Kırıkkale ³	92	9,5	3	12			1-4	2-8
	Niğde ⁴	93	9	3	15			1-5	3-6
	Dumlupınar ⁵	110	9	3	14			1-7	6-7
	Akdeniz ⁶	112	10	4	15			1-8	7-8
	Ahi Evran ⁷	106	9	3	14				
	Karamanoğlu Mehmet Bey ⁸	112	10	3	15				

Katılımcıların üniversite yaşam kalitesinin gelecek alt başlığı skorları üniversitelere göre tablo 4.17.'de incelenmiştir. Yapılan istatistiksel incelemeler sonucunda Erciyes ile İnönü Üniversitesi, Erciyes ile Kırıkkale Üniversitesi, Erciyes ile Niğde Üniversitesi, Erciyes ile Dumlupınar Üniversitesi, Erciyes ile Ahi Evran Üniversitesi, Erciyes ile Karmanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi, İnönü ile Akdeniz Üniversitesi, İnönü ile Karmanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi, Kırıkkale ile Akdeniz Üniversitesi, Akdeniz ile Ahi Evran Üniversitesi ve Ahi Evran ile Karmanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0,001$).

Tablo 4.18. Katılımcıların Üniversite Yaşam Kalitesinin Üniversitelere Göre Değerlendirilmesi

Üniversite Yaşam Kalitesi	Üniversite	<i>n</i>	<i>ortanca</i>	<i>min</i>	<i>max</i>	X^2	<i>P</i>	Fark
Sınıf Ortamı	Erciyes ¹	127	13	7	19	73,820	0,000**	
	İnönü ²	115	13	6	17			1-3
	Kırıkkale ³	92	12	9	13			2-3
	Niğde ⁴	93	14	8	19			3-4
	Dumlupınar ⁵	110	14	8	20			3-5
	Akdeniz ⁶	112	13	8	19			3-6
	Ahi Evran ⁷	106	14	8	20			3-7
	Karamanoğlu Mehmet Bey ⁸	112	13	4	19			3-8

Kruskal Wallis

Katılımcıların üniversite yaşam kalitesinin sınıf ortamı alt başlığı skorları üniversitelere göre tablo 4.18.'de incelenmiştir. Yapılan istatistiksel incelemeler sonucunda Erciyes ile Kırıkkale Üniversitesi, İnönü ile Kırıkkale Üniversitesi, Kırıkkale ile Niğde Üniversitesi, Kırıkkale ile Dumlupınar Üniversitesi, Kırıkkale ile Akdeniz Üniversitesi, Kırıkkale ile Ahi Evran Üniversitesi ve Kırıkkale ile Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0,001$).

Tablo 4.19. Katılımcıların Üniversite Yaşam Kalitesinin Yaşanılan Yerlere Göre Değerlendirilmesi

Üniversite Yaşam Kalitesi	Yaşanılan Yer	<i>n</i>	<i>ortanca</i>	<i>min</i>	<i>max</i>	X^2	<i>P</i>	Fark
Öğretim Elemanı Öğrenci İletişimi	Aile Yanı ¹	235	19	9	30	4,033	0,133	-
	Öğrenci Evi ²	418	19	9	30			
	Yurt ³	214	19	6	27			
Kimlik	Aile Yanı ¹	235	13	5	25	9,640	0,008	1-2
	Öğrenci Evi ²	418	15	5	25			
	Yurt ³	214	15	5	23			
Sosyal Olanaklar	Aile Yanı ¹	235	16	6	24	3,753	0,153	-
	Öğrenci Evi ²	418	16	6	25			
	Yurt ³	214	16	5	23			
Kararlara Katılım	Aile Yanı ¹	235	18	9	28	5,583	0,061	-
	Öğrenci Evi ²	418	18	7	30			
	Yurt ³	214	18	6	27			
Öğrenci Öğrenci İletişimi	Aile Yanı ¹	235	12	5	19	3,270	0,195	-
	Öğrenci Evi ²	418	13	5	21			
	Yurt ³	214	13	4	19			
Gelecek	Aile Yanı ¹	235	10	3	15	2,254	0,279	-
	Öğrenci Evi ²	418	9	3	15			
	Yurt ³	214	10	3	15			
Sınıf Ortamı	Aile Yanı ¹	235	12	7	18	24,758	0,000**	1-2 1-3
	Öğrenci Evi ²	418	14	6	20			
	Yurt ³	214	13	4	20			

Katılımcıların üniversite yaşam kalitesi alt başlık skorları yaşanılan yerlere göre tablo 4.19.'da incelenmiştir. Yapılan istatistiksel incelemeler sonucunda kimlik alt başlığında aile yanı ve öğrenci evi arasında, sınıf ortamı alt başlığında aile yanı ve öğrenci evi, aile yanı ve yurt arasında anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir ($p < 0,05$).

Tablo 4.20. Katılımcıların Akademik Öz Yeterlilik ve Üniversite Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişki

		1	2	3	4	5	6	7	8
Akademik Öz Yeterlilik	r	1							
	p								
Öğretim Elemanı Öğrenci İletişimi	r	,051	1						
	p	,131							
Kimlik	r	-,107**	-,071*	1					
	p	,002	,036						
Sosyal Olanaklar	r	,024	,318**	,282**	1				
	p	,489	,000	,000					
Kararlara Katılım	r	-,019	,500**	,105**	,245**	1			
	p	,567	,000	,002	,000				
Öğrenci Öğrenci İletişimi	r	-,012	,339**	,137**	,362**	,282**	1		
	p	,725	,000	,000	,000	,000			
Gelecek	r	,145**	,494**	-,270**	,218**	,395**	,226**	1	
	p	,000	,000	,000	,000	,000	,000		
Sınıf Ortamı	r	,060	,129**	,243**	,260**	,263**	,197**	,059	1
	p	,076	,000	,000	,000	,000	,000	,081	

Tablo 4. 20' de görüldüğü gibi akademik öz yeterlilik ile gelecek alt boyutu arasında pozitif, kimlik alt boyutunda negatif yönde bir ilişki tespit edilmiştir.

5. TARTIŞMA ve SONUÇ

Üniversite öğrencilerinin, akademik öz yeterlilik ve üniversite yaşam kalitesi arasında önemli ilişkilerin olduğu düşünülerek yapılmaya çalışılan bu çalışmada;

Katılımcıların anketlere verdiği cevapların betimsel istatistikleri incelendiğinde akademik öz yeterlilik skorlarının 22 olduğu görülürken, üniversite yaşam kalite düzeylerine ait alt başlıkların skorları ise, öğretim elemanı öğrenci iletişimi 19, kimlik 14, Sosyal olanaklar 16, kararlara katılım 18, öğrenci öğrenci iletişimi 13, gelecek 10 ve sınıf ortamı 13 olarak tespit edilmiştir (Tablo 4.1). Literatür incelendiğinde Yılmaz ve arkadaşları (54) üniversite öğrencilerinin akademik öz yeterlilikleri üzerine yapmış oldukları çalışmada akademik öz yeterlilikleri ortalamasını 20,43 olarak tespit etmişlerdir. Satıcı (40) yapmış olduğu çalışmada üniversite öğrencilerinin akademik öz yeterliliklerini 20,03 olarak tespit etmiştir.

Argon ve Kösterelioğlu (10) üniversite öğrencilerinin yaşam kaliteleri üzerine yapmış olduğu çalışmada, “Öğretim elemanı-öğrenci iletişimi” boyutunu (16,15), “Kimlik” alt boyutunu (14,79); “Sosyal Olanaklar” boyutunu (15,65); “Kararlara Katılım” boyutunu (18,62) “Öğrenci-öğrenci iletişimi” boyutunu (13,03), “Gelecek” boyutunu (8,73) ve “Sınıf Ortamı” boyutunu (13,72) olarak tespit etmiştir. Sunulan bu çalışmada, spor yöneticiliği bölümü öğrencilerinin akademik öz yeterliliklerinin diğer üniversite öğrencilerinin akademik öz yeterlilik seviyelerinden yüksek olduğu görülmektedir. Bu durum spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin geleceğe yönelik akademik platformda başarılı olabileceğine ilişkin inançlarının diğer üniversite öğrencilerine göre daha yüksek olduğu şeklinde ifade edilebilir. Üniversite yaşam kalitesi alt boyutları incelendiğinde ise öğretim elemanı-öğrenci iletişimi ve gelecek alt

boyutlarında spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin daha yüksek skorlara sahip olduğu görülmektedir. Öğretim elemanı-öğrenci iletişimi alt boyutunda spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin daha yüksek skorlara sahip olmasının sebebi olarak, beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin sportif ve rekreasyonel faaliyetler aracılığı ile öğretim elemanları ve öğrenciler arasındaki sosyal iletişimin daha yüksek olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir. Gelecek boyutunda spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin daha yüksek skorlara sahip olması ise spor eğitim uzmanı olarak gerek kamu gerekse özel sektörde farklı iş olanaklarına sahip olabileceklerinden kaynaklandığı düşünülebilir.

Sunulan bu çalışmada, katılımcıların cinsiyetlere göre akademik öz yeterlilik puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı tespit edilmiştir ($p>0.05$) (Tablo 4.2).

Literatür incelendiğinde cinsiyetin akademik öz yeterlilik üstüne etkisinin olduğunu savunan çalışmaların (62) varlığı kadar, etkisinin olmadığını savunan çalışmaların (63, 64) varlığında mevcuttur. Bireylerin akademik öz yeterlilik düzeyleri hakkında yapılan araştırmaların büyük çoğunluğunda olduğu gibi, sunulan bu çalışmada da, kadınların erkeklere göre daha düşük düzeylerde yeterlilik algılarına sahip oldukları görülmüştür. Bu durum diğer bölümlere göre spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin, teorik ve uygulamalı derslerde cinsiyet farkı olmaksızın aynı uygulamalarda başarılı olmak zorunda olmalarından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Katılımcıların yaş guruplarına göre akademik öz yeterlilik puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak 18-20 ile 21-23 yaş arasında anlamlı bir fark olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$) (Tablo 4.3.). Şeker (65) müzik öğretmeni adaylarının akademik öz yeterlilikleri üzerine yapmış oldukları çalışmada, yaşın istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık ifade etmediğini rapor etmiştir. Sunulan bu çalışmada anlamlı farklılığın 21-23 yaş grubunda olduğu tespit edilmiştir. Bunun sebebi olarak, bu yaş grubundaki öğrencilerin daha yüksek yaş grubundaki öğrencilere göre kendilerini ilgili alan içerisinde en iyi şekilde geliştirip, kendilerini geleceğe hazırlama konusunda diğer yaş guruplarına göre daha istekli olmalarından kaynaklanabileceği düşünülmektedir.

Katılımcıların öğrenim durumlarına göre akademik öz yeterlilik puan ortalamaları karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmiştir ($p<0.001$) (Tablo 4.4).

Durdukoca (62) Sınıf öğretmenliği programında öğrenim gören öğretmen adaylarına yapmış olduğu çalışmada öğretim türüne göre akademik öz yeterlilik algıları arasında anlamlı bir fark bulunmadığını rapor etmiştir. Sunulan bu çalışmada öğrenim durumlarına göre 1. Öğretim yönünde olduğu tespit edilmiştir. Bu durumun özel yetenek sınavlarında, spor yöneticiliği bölümünün birinci öğretimini kazanan öğrencilerin, spor yöneticiliği bölümünün ikinci öğretimini kazanan öğrencilerden daha yüksek, Yüksek Öğretime Geçiş Sınavı (YGS) puanı almalarından kaynaklandığı düşünülebilir.

Katılımcıların sınıflarına göre akademik öz yeterlilik puan ortalamalarının karşılaştırılması Tablo 4.5’de görülmektedir. Katılımcıların akademik öz yeterlilik puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmiştir ($p<0.05$).

Oğuz Oğuz (66) sınıf öğretmeni adaylarının akademik öz yeterliliklerinin öğrenim gördükleri sınıflara göre anlamlı farklılık gösterdiğini ortaya koymuştur. Dördüncü sınıfta öğrenim gören öğretmen adaylarının , akademik öz yeterliliklerinin alt sınıflarda (1.,2.,3.) öğrenim gören öğretmen adaylarının akademik öz yeterliliklerinden daha yüksek düzeyde olduğu görülmektedir. Bu bulgu, Durdukoca’nın (62) araştırma bulgusuyla da örtüşmektedir. Bu bulgular doğrultusunda, spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin geçirdikleri öğrenim yaşantılarının akademik öz yeterlilik düzeylerini daha güçlü hale getirdiği söylenebilir. Tablo 4.6 incelendiğinde; katılımcıların üniversiteler arası akademik öz yeterlilik düzeyleri incelendiğinde Erciyes ile Kırıkkale Üniversitesi, Kırıkkale ile Dumlupınar Üniversitesi ve Kırıkkale ile Ahi Evran Üniversitesi arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir ($p<0.001$). Literatür incelendiğinde akademik öz yeterlilik düzeyi ile üniversiteler arasındaki ilişkiyi inceleyen herhangi bir çalışmaya rastlanılmamıştır. Yapılan bu çalışmada akademik öz yeterlilik düzeyleri ile üniversiteler arasındaki anlamlı farklılığın üniversitelerin eğitim müfredatları ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin kazanmış oldukları üniversitelerde kendilerini gerçekleştirecekleri ve geliştirebilecekleri alanların farklılık göstermesinden kaynaklandığı düşünülebilir. Katılımcıların yaşadıkları yere göre akademik öz yeterlilikleri incelendiğinde aile yanı ile yurtda kalanlar ve öğrenci evi ile yurtda kalanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$) (Tablo 4.7). Literatür incelendiğinde öğrencilerin yaşadıkları yer ile akademik öz yeterlilikleri arasında ilişkiyi inceleyen

herhangi bir çalışmaya rastlanılmamıştır. Sunulan bu çalışmada aile yanında ikamet eden öğrencilerin akademik öz yeterlilik skorlarının en yüksek olduğu görülmüştür. Katılımcıların cinsiyetlere göre üniversite yaşam kaliteleri incelendiğinde; sosyal olanaklar, kararlara katılım, öğrenci öğrenci iletişimi, gelecek ve sınıf ortamı boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmemesine rağmen, öğretim elemanı öğrenci iletişimi alt boyutunda bay öğrenciler ve kimlik boyutunda ise bayan öğrenciler yönünde istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar görüldüğü tespit edilmiştir (Tablo 4.8) ($p<0,05$). Salıcı (57), Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin Üniversite Yaşam Kaliteleri üzerine yapmış olduğu çalışmada cinsiyete dayalı olarak istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık göstermediğini tespit etmiştir. Sporun kişilerarası ilişkileri arttırmak gibi sosyolojik faydası vardır (67). Sunulan bu çalışmada, öğretim elemanı öğrenci iletişiminde, erkek öğrencilerin bayan öğrencilere göre daha yüksek skora sahip olmasının sebebi olarak; spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören erkek öğrencilerin, okul dışında aktif spor faaliyetlerine devam etmeleri, bayan öğrencilere göre daha aktif olmaları ve öğretim elemanları ile daha iyi iletişime sahip olmaları düşünülebilir.

Kimlik alt boyutunda, bayan öğrencilerin erkek öğrencilere göre daha yüksek skora sahip olması ise bayan öğrencilerin erkek öğrencilere göre daha erken yaşta kimlik statüsüne ulaşmalarından kaynaklandığı düşünülebilir.

Katılımcıların yaş gruplarına göre üniversite yaşam kalitesi alt boyutları incelendiğinde; öğretim elemanı öğrenci iletişimi alt başlığında, 18–20 ile 21–23 yaş arasında, kararlara katılım alt başlığında 18-20 ile 21-23 yaş arasında, öğrenci öğrenci iletişimi alt başlığında 24-26 ile 27-29 yaş arasında ve gelecek alt başlığında ise 18-20 ile 21-23 yaş ve 18-20 ile 24-26 yaş arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir ($p<0,05$, $p<0,001$) (Tablo 4.9). Literatürler incelendiğinde, üniversite yaşam kalitesi ve yaş arasındaki ilişkiyi inceleyen herhangi bir çalışmaya rastlanılmamıştır. Öğretim elemanı öğrenci iletişimi alt boyutunda 18-20 yaş yönünde istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Bu yaş grubundaki öğrencilerin, öğretim elemanları ile iletişimlerinin daha iyi olmasının nedeni olarak, öğretim elemanlarına kendilerini tanıtmak amacıyla yaptıkları düşünülmektedir. Kararlara katılım alt boyutunda, 18-20 yaş grubundaki öğrenciler yönünde istatistiksel olarak farklılığın ortaya çıkmasının sebebi olarak; bu yaş grubundaki öğrencilerin üniversiteye yeni başlamaları ve

üniversite hayatı ile ilgili tecrübelerinin olmaması dolayısıyla alınan kararlara gerek dolaylı gerekse doğrudan katkı sağladıkları düşünülmektedir. Öğrenci öğrenci iletişimi alt boyutunda 24–26 ile 27–29 yaş arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılığın tespit edilmesinin sebebi olarak , bu yaş grubundaki öğrencilerin üniversite 4.Sınıf öğrencileri olması ve geçen bu süreçte samimi arkadaşlıklar kurmasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Katılımcıların öğrenim düzeylerine göre üniversite yaşam kalitesi skorları tablo 4.10.'da sunulmuştur. Sunulan bu çalışmada öğrenim düzeylerine göre öğretim elemanı öğrenci iletişimi, sosyal olanaklar, kararlara katılım, öğrenci öğrenci iletişimi, gelecek, sınıf ortamı ve kimlik alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmemesine rağmen ($p>0,05$), kimlik alt boyutunda ikinci öğretim öğrencilerinin daha yüksek skora sahip oldukları görülmektedir.Literatür incelendiğinde öğrencilerin öğrenim durumu ile üniversite yaşam kalitesi arasındaki ilişkiyi inceleyen herhangi bir çalışmaya rastlanılmamıştır. Kimlik alt boyutundaki farklılığın, ikinci öğretimde öğrenim gören öğrencilerin kendilerini kanıtlama isteğinden kaynaklandığı düşünüldüğünde, diğer alt boyutlardaki benzer skorların üniversitelerin öğrencilere sunduğu eğitim-öğretim programı, tesisler, müfredat ve eğitim materyalleri gibi öğretim durumu fark etmeksizin üniversitelerin öğrencilerine sunduğu benzer imkanlardan kaynaklandığı düşünülmektedir.

Katılımcıların sınıf düzeylerine göre üniversite yaşam kaliteleri tablo 4.11.'de sunulmuştur. Üniversite yaşam kalitesinin, öğretim elemanı öğrenci iletişimi ve gelecek alt boyutunda 1.sınıf öğrencileri ile kimlik alt boyutunda 4.sınıf öğrencileri yönünde istatistiksel olarak anlamlı farklılık görüldüğü tespit edilmiştir ($p<0,05$, $p<0,001$).Literatür incelendiğinde öğrencilerin sınıf düzeyi ile üniversite yaşam kalitesi arasındaki ilişkiyi inceleyen herhangi bir çalışmaya rastlanılmamıştır . Öğretim elemanı öğrenci iletişiminde ve gelecek alt boyutlarında 1.sınıf öğrencilerinin daha yüksek skora sahip olmalarının nedeni olarak, bu öğrencilerin yükseköğretim hayatlarının ilk yılları olması dolayısıyla yeni bir ortamda gerek öğretim elemanlarıyla gerekse çevreleriyle iyi iletişim kurma gereksinimi duymaları ve yeni başladıkları, bu yükseköğretim ile hayatlarını idame ettirebilecekleri mesleğe sahip olacaklarını düşünmeleri gösterilebilir. Kimlik alt boyutunda 4. sınıf öğrencilerinin daha yüksek skora sahip olmalarının sebebi ise, yükseköğretimlerinin sonunda bu öğrencilerin gelişimlerini tamamlayarak yeni bir

hayata adım atma isteklerinden kaynaklandığı düşünülmektedir. Katılımcıların üniversite yaşam kalitesinin öğretim elemanı öğrenci iletişimi alt başlığı skorları üniversitelere göre tablo 4.12.'de incelenmiştir. Tablo 4.12'e göre, bu alt boyutta en yüksek skorun 21 ile Erciyes Üniversitesine, en düşük skorun ise 18 ile Kırıkkale Üniversitesine ait olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel incelemeler sonucunda Erciyes ile İnönü Üniversitesi, Erciyes ile Kırıkkale Üniversitesi, Erciyes ile Ahi Evran Üniversitesi, Kırıkkale ile Dumlupınar Üniversitesi, Kırıkkale ile Akdeniz Üniversitesi, Kırıkkale ile Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi ve Akdeniz ile Ahi Evran Üniversitesi arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0,001$). Salici (57) beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin üniversite yaşam kaliteleri üzerine yapmış oldukları çalışmada öğretim elemanı-öğrenci iletişimi alt boyutunda üniversiteler arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit etmiştir. Bu durumun köklü üniversitelerdeki spor yöneticiliği bölümü öğretim elemanlarının teorik ve uygulamalı derslerin yürütülmesi için yeterli sayıda ve gerekli bilgi donanımına sahip olmaları, dolayısıyla öğrencilerin ders içinde ve ders dışında ihtiyaç duyabilecekleri bilgilere istedikleri her an ulaşmak için öğretim elemanları ile daha kolay iletişim kurabilmelerin kaynaklandığı düşünülebilir.

Katılımcıların, üniversite yaşam kalitesinin kimlik alt başlığı skorları üniversitelere göre tablo 4.13.'de incelenmiştir. Kimlik alt boyutunda en yüksek skorun Akdeniz Üniversitesine, en düşük skorun ise Erciyes Üniversitesine ait olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel incelemeler sonucunda Erciyes ile Ahi Evran Üniversitesi, İnönü ile Ahi Evran Üniversitesi, Ahi Evran ile Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi, arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0,001$). Salici (57) beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin üniversite yaşam kaliteleri üzerine yapmış olduğu çalışmada, kimlik alt boyutunda üniversiteler arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit etmiştir.

Öğrencilerin; yasaları, kuralları, soysa-kültürel iletişimi ve davranışları şekillendirip benimsemelerinde üniversite hayatının önemli olduğu bilinir. Kimlik alt boyutundaki istatistiksel farklılığın, üniversite eğitimi ortamının genel durumu, eğitim kalitesi ve içinde bulunulan çevre, öğrencinin kişisel gelişimini etkilediğinden kaynaklandığı düşünülmektedir. Katılımcıların üniversite yaşam kalitesinin sosyal olanaklar alt başlığı skorları, üniversitelere göre tablo 4.14.'de incelenmiştir. Sosyal olanaklar alt boyutunda

en yüksek skorun Erciyes Üniversitesine en düşük skorun ise Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesine ait olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel incelemeler sonucunda Erciyes Üniversitesi ile Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0,05$). Salici (57) beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin üniversite yaşam kaliteleri üzerine yapmış olduğu çalışmanın, sosyal olanaklar alt boyutunda üniversiteler arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit etmiştir. Bu durumun üniversitenin bulunduğu bölge, üniversitenin bünyesinde bulundurduğu tesisler ve sunmuş olduğu sosyal imkânların farklılık göstermesinden kaynaklandığı düşünülmektedir.

Katılımcıların üniversite yaşam kalitesinin kararlara katılım alt başlığı skorları , üniversitelere göre tablo 4.15.'de incelenmiştir. Kararlara Katılım alt boyutunda en yüksek skorun Erciyes Üniversitesine en düşük skorun ise Kırıkkale Üniversitesine ait olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel incelemeler sonucunda Erciyes ile İnönü Üniversitesi, Erciyes ile Kırıkkale Üniversitesi, Erciyes ile Ahi Evran Üniversitesi, Erciyes ile Karamanoğlu Mehmet Üniversitesi, İnönü ile Kırıkkale Üniversitesi, İnönü ile Akdeniz Üniversitesi, Kırıkkale ile Niğde Üniversitesi, Kırıkkale ile Dumlupınar Üniversitesi, Kırıkkale ile Akdeniz Üniversitesi, Kırıkkale ile Ahi Evran Üniversitesi, Kırıkkale ile Karmanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi ve Akdeniz ile Ahi Evran Üniversitesi arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0,001$). Salici (57) beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin üniversite yaşam kaliteleri üzerine yapmış olduğu çalışmada, kararlara katılım alt boyutunda üniversiteler arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit etmiştir. Bu durumun öğrencilerin karar sürecine katılımı , işbirliğine ve sorumluluk bilincine dayalı bir ortam yaratılması için üniversitelerin demokratik bir ortamda öğrenim sağlamalarından kaynaklandığı düşünülmektedir. Katılımcıların üniversite yaşam kalitesinin öğrenci öğrenci iletişimi alt başlığı skorları üniversitelere göre tablo 4.16.'de incelenmiştir. Öğrenci öğrenci iletişimi alt boyutu en yüksek skorları Dumlupınar, Erciyes, İnönü ve Kırıkkale Üniversitelerine en düşük skorların ise Niğde, Akdeniz, Ahi Evran ve Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitelerine ait olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel incelemeler sonucunda öğrenci öğrenci iletişimi ile üniversiteler arasında anlamlı farklılık tespit edilmemiştir ($p>0,05$). Salici (57) beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin üniversite yaşam kaliteleri üzerine yapmış olduğu çalışmada, öğrenci öğrenci iletişimi alt boyutunda üniversiteler arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit etmiştir. Bu anlamlı farklılığın nedeni

olarak ; Dumlupınar, Erciyes, İnönü ve Kırıkkale Üniversitelerinde okuyan öğrencilerin çoğunlukla aynı ilden olmaları, öğrenci profilinin benzer olması, aynı dil özelliklerine sahip olmaları bunlara bağlı olarak da iletişim kurmakta zorlanmadıkları görülürken ; buna karşın diğer üniversitelerde okuyan öğrenci profilinin farklı olması, öğrencilerin farklı coğrafi bölgelerden gelmeleri bu durumun öğrenciler arası iletişimi belirli bir düzeyde de olsa olumsuz etkilediği gösterilebilir.

Katılımcıların üniversite yaşam kalitesinin gelecek alt başlığı skorları üniversitelere göre tablo 4.17.'de incelenmiştir. Gelecek alt boyutu en yüksek skoru Erciyes Üniversitesi en düşük skoru ise Niğde Üniversitesine ait olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel incelemeler sonucunda Erciyes ile İnönü Üniversitesi, Erciyes ile Kırıkkale Üniversitesi, Erciyes ile Niğde Üniversitesi, Erciyes ile Dumlupınar Üniversitesi, Erciyes ile Ahi Evran Üniversitesi, Erciyes ile Karmanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi, İnönü ile Akdeniz Üniversitesi, İnönü ile Karmanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi, Kırıkkale ile Akdeniz Üniversitesi, Akdeniz ile Ahi Evran Üniversitesi ve Ahi Evran ile Karmanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0,001$). Salici (57) Beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin üniversite yaşam kaliteleri üzerine yapmış olduğu çalışmada, gelecek alt boyutunda üniversiteler arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit etmiştir. Öğrencilerin herhangi bir alandaki potansiyeli kadar, üniversitelerin içinde bulunduğu coğrafyanın, fiziki ve sosyal koşulların, eğitim ve öğretim kalitesinin öğrencilerin geleceklerini etkilediği bilinmektedir. Büyük şehirlerde bulunan köklü üniversitelerde eğitim gören öğrencilerin gerek almış oldukları eğitimin kalitesi gerekse bu illerde elde edebilecekleri iş imkânlarının diğer illere göre daha farklı alternatifler sağlayabileceğinden kaynaklandığı düşünülebilir. Katılımcıların üniversite yaşam kalitesinin sınıf ortamı alt başlığı skorları üniversitelere göre tablo 4.18.'de incelenmiştir. Sınıf ortamı alt boyutunun en yüksek skorunun Dumlupınar Üniversitesi, en düşük skorunun ise Kırıkkale Üniversitesine ait olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel incelemeler sonucunda Erciyes ile Kırıkkale Üniversitesi, İnönü ile Kırıkkale Üniversitesi, Kırıkkale ile Niğde Üniversitesi, Kırıkkale ile Dumlupınar Üniversitesi, Kırıkkale ile Akdeniz Üniversitesi, Kırıkkale ile Ahi Evran Üniversitesi ve Kırıkkale ile Karmanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0,001$). Salici (57) Beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin üniversite yaşam kaliteleri üzerine yapmış olduğu çalışmada, sınıf ortamı alt boyutunda üniversiteler arasında

istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit etmiştir. Bu durumun Üniversitelerin eğitim yöntemi, eğitimde kullanılan materyal metod, akademisyenlerin donanımları ve öğrencilerin hazır bulunuşluklarından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Katılımcıların üniversite yaşam kalitesi alt başlık skorları yaşanılan yerlere göre tablo 4.19.'de incelenmiştir. Yapılan istatistiksel incelemeler sonucunda kimlik alt başlığında aile yanı ve öğrenci evi arasında öğrenci evi yönünde, sınıf ortamı alt başlığında aile yanı ve öğrenci evi

ailene yanı ve yurt arasında öğrenci evi yönünde anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir ($p<0,05$). Literatür incelendiğinde üniversite öğrencilerinin yaşadıkları yere göre üniversite yaşam kalitelerini inceleyen herhangi bir çalışmaya rastlanılmamıştır. Bu durumun öğrenci evinde yaşayan öğrencilerin, gerek hayat gerekse eğitim öğretim hayatlarına dair ihtiyaçlarını idame etmede kendi kararlarını kendi verme yetilerine sahip olmalarından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Tablo 4. 20' de görüldüğü gibi akademik öz yeterlilik ile gelecek alt boyutu arasında pozitif, kimlik alt boyutunda negatif yönde bir ilişki tespit edilmiştir.

Literatür incelendiğinde, akademik öz yeterlilik ve üniversite yaşam kalitesi arasındaki ilişkiyi inceleyen herhangi bir çalışmaya rastlanılmamıştır.

Üniversite öğrencilerinin elde ettikleri bilgi ve tecrübeleri üniversite dönemi süresince hayata geçirebilmeleri ve gelecek nesillere aktarabilmeleri için iyi bir akademik öz yeterlilik seviyelerine sahip olmaları gerektiği düşünüldüğünde; gelişen akademik öz yeterliliğe bağlı olarak da öğrencilerin, serbest zaman ve çalışma zamanında, yaşama karşı gösterdiği duygusal tepki olarak bilinen üniversite yaşam tatminin, refah düzeyi, sosyal çevre, kültürel yapı, rekreatif etkinliklere katılım gibi değişkenlerden olumlu yönde gelişeceği düşünülmektedir.

Sonuç olarak; akademik öz yeterliliğin yaş, öğretim durumu, sınıf, üniversite, yaşanılan yer ile, üniversite yaşam kalitesinin yaş, cinsiyet, sınıf , üniversite ve yaşanılan yer ile ilişkili olduğu, ayrıca akademik öz yeterlilik ile üniversite yaşam kalitesi arasında pozitif yönde anlamlı ilişki olduğu tespit edilmiştir. Bu durumun çevresel koşullardan, üniversitenin sunduğu imkanlardan, spor yöneticiliği bölümündeki ilgili müfredat ve kişinin kendini geliştirebilme kapasitesiyle alakalı farklılıklardan kaynaklandığı düşünülmektedir.

6.KAYNAKLAR

1. Braun E, Gusy B. Perspektiven Der Lehrevaluation.www. Ewipsy De /Braun/ Braun/ Braun Gusyawf 04. Pdf.(14.06.2015).
2. Kabeta MH, University Productive Sector Linkages For Quality Of Life Improvement. Institute Of Distance Education 1999: 112.
3. Marks GN. Attitudes To School Life: Their Influencesand Their Effects On Achievement and Leaving School. Australian Council For Educational Research 1998; 5: 24–26.
4. Morgil SN, Yücel AS. Kimya Öğretmen Adaylarının Öz-Yeterlik İnançlarının Bazı Degiskenler Açısından İncelenmesi. Balıkesir Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi 2004; 6: (1): 62-72.
5. Bandura A. Self- Efficacy In Changing Societies (2), Cambridge Universitypress, New York,1995:148.
6. Zimmerman, BJ. Self-Efficacy And Educational Development, Ed. Bandura A, Self-Efficacy İn Changing Societies, New York: Cambridge University Pres 1995: 202-231.
7. Schunk DH. Öğrenme Teorileri (5), Eğitimsel Bir Bakışla (Çev. Ed. Muzaffer Şahin), Nobel Yayın Dağıtım, Ankara, 2009: 137.
8. Sarı M, Demokratik Değerlerin Kazanımı Sürecinde Örtük Program: Düşük ve Yüksek Okul Yasam Kalitesi'ne Sahip İki İlköğretim Okulunda Nitel Bir Çalışma, Doktora Tezi, Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Bilimleri Ana Bilim Dalı, Adana 2007: 485.

9. Altun F, Yazıcı H. Üstün Yetenekli Öğrencilerin Benlik Kavramları Ve Akademik Öz-Yeterlik İnançları Karşılaştırmalı Bir Çalışma. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 2012; 12: (23): 319 – 334.
10. Argon T, Kösterelioğlu MA. Üniversite Öğrencilerinin Üniversite Yaşam Kalitesi Ve Fakülte Kültürüne İlişkin Algıları. Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi 2009; 8: (30): 43-61.
11. Tengilimoğlu D. Sağlık Hizmetleri Pazarlaması, 3, ISBN: 9.786.055.782.689, Siyasal Yayın Evi Ankara, 2011: 432
12. Bilgin N. Sosyal Psikoloji. Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları 2008; 145: 363-370.
13. Diener E. Guidelines For National Indicators of Subjective Well – Beingand Ill – Being. Journal of Happiness Studies 2006; 4: (7): 397- 404.
14. Savaş Y, Genel Ya Da Bölgesel Anestezi İle Yapılan Kasık Fıtığı Onarımlarının Uyku Ve Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisi, Yüksek Lisans, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afyon 2009: 78.
15. Testa MA, Simonson DC. Assesment Of Quality-Of- Life Outcomes. N Engl J Med 1996; 334: 835-840.
16. Eser E. Sağlıkla İlgili Yaşam Kalitesinin Kavramsal Temelleri. Sağlıkta Birikim Dergisi 2006; 1: 1-5.
17. Maden Turgut E, İş Doyumu ve Yaşam Doyumu İlişkisi ve İstanbul'daki Devlet Üniversite Hastanelerinde Çalışan Ameliyathane Hemşirelerine Yönelik Bir Araştırma, Yüksek Lisans Tezi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Hastane ve Sağlık Kuruluşlarında Yönetim Bilim Dalı, İstanbul 2010: 111.
18. Demirkıran S, Yaşam Kalitesi ve Sağlık Çalışanları, Yüksek Lisans Tezi, Beykent Üniversitesi SBE, İstanbul 2012: 96.
19. Bognar G. The Concept Of Quality Of Life. Social Theoryand Practise 2005; 4: (31): 561 – 580.
20. Ekelik Gülgün F, Hemşire Ve Ebelerde Yaşam Kalitesi Ve Yaşam Kalitesi Algısı Antalya Atatürk Devlet Hastanesi Örneği, Yüksek Lisans Tezi, Beykent Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İşletme Yönetimi Ana Bilim Dalı Hastane Ve Sağlık Kurumları Yönetimi Bilim Dalı, İstanbul 2014:102.
21. Arıoğlu S, Beğer T, Karan M. Yaşlılarda Evde Bakım ve Yaşam Kalitesine Katkısı. Aktüel Tıp Dergisi 1994; 9: (2): 7-17.

22. Eser E. "Yasam Kalitesinin Sınıflandırılması ve Sağlıkla İlgili Yaşam Kalitesinin Ölçümü", 1. Sağlıkta Yasam Kalitesi Sempozyumu, 1-5, 8 – 10 Nisan 2004, İzmir.
23. Eser E. Sağlıkla İlgili Yaşam Kalitesinin Kavramsal Temelleri ve Ölçümü. Sağlıkta Birikim Dergisi 2006; 2: (1): 1-5.
24. Göçgeldi E, Babayiğit M, Hassoy H, Açıkkel, E, Taşçı İ, Ceylan S. Hipertansiyon Tanısı Almış Hastaların Algıladıkları Yaşam Kalitesi Düzeyinin ve Etki Eden Faktörlerin Değerlendirilmesi. Gülhane Tıp Dergisi 2008; 50: 172-179.
25. Avcı K, Pala K. Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesinde Çalışan Araştırma Görevlisi ve Uzman Doktorların Yaşam Kalitesinin Değerlendirilmesi. Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi 2004; 30:(2): 81-85.
26. Sarı M, Demokratik Değerlerin Kazanımı Sürecinde Örtük Program: Düşük ve Yüksek Okul Yasam Kalitesi'ne Sahip İki İlköğretim Okulunda Nitel Bir Çalışma, Doktora Tezi, Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Bilimleri Ana Bilim Dalı, Adana 2007: 485.
27. Kangal A, Üniversite Yaşam Kalitesi Ölçeğinin Psikometrik Özelliklerinin İncelenmesi Ve Türk Üniversite Öğrencilerine Uyarlanması, Yüksek Lisans Tezi, Akdeniz Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İşletme Anabilim Dalı, Antalya 2009: 222.
28. Yılmaz K. İlköğretim Okulu Öğrencilerinin Okul Yaşamının Niteliğine İlişkin Görüşleri. Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 2005; 1: (17): 1-13.
29. Perez G, A. I. The School: A Crossroad Of Cultures. Curriculum Studies 1997; 5: (3): 281- 299.
30. Mok M, Flynn M. Determinants Of Students' Quality Of School Life: A Path Model. Learning Environments Research 2002; 5: 275–300.
31. Terzi AR. Üniversite Öğrencilerinin Fakülte Kültürüne Yönelik Algıları (Giresun Eğitim Fakültesi Örneği). Milli Eğitim Dergisi 2007; 176: 98-108.
32. Roberts L, Clifton RA. Measuring The Affective Quality Of Life Of University Students: The Validation Of An Instrument. Social Indicators Research 1992; 2: (27): 113–137.

33. Bandura A, Barbaranelli C, Caprara Gv, Pastorelli, C. Multifaceted Impact Of Self-Efficacy Beliefs On Academic Functioning. *Child Development* 1996; 67: (3): 1206-1222.
34. Korkmaz İ. Sosyal Öğrenme Kuramı. (6), Ed. Yeşilyaprak B, Gelişim Ve Öğrenme Psikolojisi, Pegem A Yayıncılık, Ankara 2004: 197-220.
35. Yardımcı F, Başbakkal Z. Ortaokul Öz-Yeterlik Ölçeğinin Geçerlik Ve Güvenirlik Çalışması. *Anadolu Psikiyatri Dergisi* 2010; 11: 321-326.
36. Bandura A, Lock EA. (2003), Negative Self-Efficacy And Goal Effects Revisited. *Journal Of Applied Psychology* 2003; 88: (1): 87-99.
37. Uzuntiryaki E, Aydın YÇ. Development And Validation Of Chemistry Selfefficacy Scale For College Students. *Research In Science Education* 2008; 39: (4): 593-551.
38. Pajares, F. Self-Efficacy Beliefs İn Academic Settings. *Review Of Educational Research* 1996; 66: (4): 543-578.
39. Bandura A. Self-Efficacy: The Exercise Of Control. Isbn 07167285089780716728504, Newyork W.H. Freeman 1997: 604.
40. Satıcı SA, Üniversite Öğrencilerinin Akademik Öz-Yeterliklerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi, Yüksek Lisans Tezi. *Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Eğitim Bilimleri (Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık) Anabilim Dalı, Eskişehir* 2013: 108.
41. Gore PA. Academic Self-Efficacy As A Predictor Of College Outcomes: Two Incremental Validity Studies. *Journal Of Career Assessment*, 2006; 14: 92-115.
42. Millburg SN, The Effects Of Environmental Risk Factors On At-Risk Urban High School Students Academic Self-Efficacy, Thesis Of Doctorate, University Of Cincinnati Ohio 2009:170.
43. Telef BB, Karaca R. Çocuklar İçin Öz yeterlik Ölçeği Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması. *Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Dergisi* 2012; 32: 169-187.
44. Koçer M, Ortaokul Öğrencilerinin Benlik Algıları İle Akademik Öz-Yeterlik Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi Zonguldak İli Örneği, Yüksek Lisans

- Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı Rehberlik Ve Psikolojik Danışmanlık Programı, İzmir 2014: 231.
45. Pajares F, Graham L. Self-Efficacy Motivation Constructs, And Mathematics Performance Of Entering Middle School Students. *Contemporary Educational Psychology* 1999; 24: 124–139.
46. Schunk DH. Self-Efficacy And Academic Motivation. *Educational Psychologist* 1991; 26: 207–231.
47. Schunk DH. Self-Efficacy, Motivation, And Performance. *Journal Of Applied Sport Psychology* 1995; 7: 112–137.
48. Millburg SN, The Effects Of Environmental Risk Factors On At-Risk Urban High School Students Academic Self-Efficacy, Thesis Of Doctorate, University Of Cincinnati Ohio 2009:170.
49. Chung H, Elias M. Patterns Of Adolescent Involvement In Problem Behaviors Relationship To Self-Efficacy Social Competence And Life Events. *American Journal Of Community Psychology* 1996; 24: 771–784.
50. Kaplan A, Maehr ML. Achievement Goals And Student Well-Being. *Contemporary Educational Psychology* 1999; 24: 330–358.
51. Fan W, Williams CM. The Effects Of Parental Involvement On Students Academic Self-Efficacy Engagement And Intrinsic Motivation. *Educational Psychology. An International Journal Of Experimental Educational Psychology* 2010; 30: (1): 53-74.
52. Öncü H. Akademik Öz Yeterlik Ölçeğinin Türkçeye Uyarlanması. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi (KEFAD)* 2012; 13:(1): 183-206.
53. Kuzgun Y, Deryakulu D. Öz-Yeterlik İnançları. *Eğitimde Bireysel Farklılıklar* (3), ISBN: 978-605-133-774-6, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara, 2014: 354.
54. Yılmaz M, Gürçay D, Ekici G. Akademik Öz yeterlik Ölçeğinin Türkçe'ye Uyarlanması. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi* 2007; 33: 253-259.

55. Ekici G. Akademik Öz-Yeterlik Ölçeği: Türkçeye Uyarlama Geçerlik Ve Güvenirlik Çalışması. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 2012; 43: 174-185
56. Büyükkaragöz S, Muşta MC, Yılmaz H, Pilten Ö. Öğretmenlik Mesleğine Giriş Eğitimin Temelleri (2), Mikro Yayınları Bilimsel Araştırma Dizisi, Konya, 1998: 198.
57. Salıcı O, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Üniversitedeki Yaşam Kalitesine İlişkin Algılarının Demokratik Yaşam Kültürü Çerçevesinde Değerlendirilmesi, Yüksek Lisans Tezi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi Ve Spor Anabilim Dalı, Adana 2010: 112.
58. Cankalp M. Sporda Yönetim Ve Organizasyon 2, Nobel Yayınları, Ankara, 2005: 320.
59. Donuk B. Yönetim İstifa Etkin Spor Yönetim Modelleri. Isbn 98789754376982, Ötüken Yayınları, İstanbul. 2008: 157.
60. Doğanay A, Sarı M. “Öğrencilerin Üniversitedeki Yaşam Kalitesine İlişkin Algılarının Demokratik Yaşam Kültürü Çerçevesinde Değerlendirilmesi Çukurova Üniversitesi Örneği”, Uluslararası Demokrasi Eğitimi Sempozyumu, 20-21 Mayıs 2004, 114-120, Çanakkale.
61. Alpar R. Uygulamalı İstatistik ve Geçerlik – Güvenirlik (3), Detay Yayıncılık, Ankara, 2014: 584.
62. Durdukoca Fırat Ş. Sınıf Öğretmeni Adaylarının Akademik Öz Yeterlik Algılarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. İzzet Baysal Üniversitesi Dergisi 2010; 10: (1): 69-77.
63. Zeldin AL, Pajares F. Against the Odds: Self-Efficacy Beliefs of Women in Mathematical, Scientific And Technological Careers. American Educational Research Journal 2000; 37: 215-246.
64. Shyu H, Huang L. The Relation of Academic Self-efficacy to Academic Outcomes for Senior High School Students. Journal of Education and Psychology 1999; 22: (2): 267-294.

65. Şeker SA. Müzik Öğretmeni Adaylarının Akademik Öz Yeterlik Düzeyleri İle Çalgı Çalışmaya İlişkin Tutumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. E-Journal of New World Sciences Academy 2014; 9: (3): 135-149.
66. Oğuz Oğuz A. ‘‘Sınıf Öğretmeni Adaylarının Akademik Öz Yeterlik İnançları’’, VIII. Ulusal Sınıf Öğretmenliği Eğitimi Sempozyumu, 15-28, 2009, Osmangazi Üniversitesi Eskişehir.
67. İnal AN. Beden Eğitimi ve Spor Bilimine Giriş ISBN 9759437929, Selçuk Üniversitesi Basım Evi, Konya, 1998: 20.

EKLER

Ek 1

ANKETLER

KİŞİSEL BİLGİ FORMU

1. Yaşınız? ()18-20 ()21-23 () 24-26 ()27-29
2. Cinsiyetiniz () Erkek () Bayan
3. Üniversite:
4. Sınıf: () 1. Sınıf () 4. Sınıf
5. Öğrenim Durumu: () 1.Öğretim () 2.Öğretim
6. Yaşanılan Yer: () Aile Yanı () Öğrenci Evi () Yurt

Akademik Öz Yeterlilik Ölçeği

Sevgili arkadaşlar, Bu ölçek, eğitiminizdeki akademik öz yeterliliğinizle ilgilidir ve her ifade hakkındaki düşünceniz araştırılmaktadır. Ölçek sonuçları, yalnızca bu konudaki görüşlerinizi belirlemek için kullanılacak, başka hiçbir amaç için bu sonuçlardan yararlanılmayacaktır. Lütfen ifadeleri dikkatle okuduktan sonra, (1) Bana Hiç Uymuyor (2) Bana Çok Az Uyuyor (3) Bana Uyuyor (4) Bana Tamamen Uyuyor Seçeneklerinden size en uygun olanı uygun boşluğa (X) ile işaretleyiniz. Vereceğiniz içten, doğru yanıtlar ve yanıtsız madde bırakmamakta göstereceğiniz özen, araştırma için büyük önem taşımaktadır. Yardım ve katkılarınız için teşekkür ederim.		Bana Hiç Uymuyor	Bana Çok Az Uyuyor	Bana Uyuyor	Bana Tamamen Uyuyor
1.	Üniversite öğrenimimde her zaman yapılması gereken işleri başarabilecek durumdayım.	1	2	3	4
2.	Yeterince hazırlandığım zaman sınavlarda daima yüksek başarı elde ederim.	1	2	3	4
3.	İyi not almak için ne yapmam gerektiğini çok iyi biliyorum.	1	2	3	4
4.	Bir yazılı sınav çok zor olsa bile, onu başaracağımı biliyorum.	1	2	3	4
5.	Başarısız olacağım herhangi bir sınav düşünmüyorum.	1	2	3	4
6.	Sınav ortamlarında rahat bir tavır sergilerim, çünkü zekama güveniyorum.	1	2	3	4
7.	Sınavlara hazırlanırken öğrenmem gereken konularla nasıl başa çıkmam gerektiğini genellikle bilemem.	1	2	3	4

Üniversite Yaşam Kalitesi Ölçeği

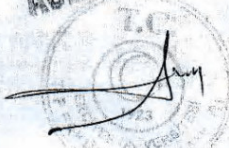
Sevgili arkadaşlar, Bu ölçek, üniversitenizin size sağladığı ortamın kalitesiyle ilgilidir ve her ifade hakkındaki düşünceniz araştırılmaktadır. Ölçek sonuçları, yalnızca bu konudaki görüşlerinizi belirlemek için kullanılacak, başka hiçbir amaç için bu sonuçlardan yararlanılmayacaktır. Ölçekte, yanıtlaması yaklaşık 15 dakika süren 33madde bulunmaktadır. Lütfen ifadeleri dikkatle okuduktan sonra, (1) Kesinlikle Katılmıyorum (2) Katılmıyorum (3) Kararsızım (4) Katılıyorum (5) Kesinlikle Katılıyorum Seçeneklerinden size en uygun olanı uygun boşluğa (X) ile işaretleyiniz. Vereceğiniz içten, doğru yanıtlar ve yanıtsız madde bırakmamakta göstereceğiniz özen, araştırma için büyük önem taşımaktadır. Yardım ve katkılarınız için teşekkür ederim.	Kesinlikle Katılmıyorum	Katılmıyorum	Biraz Katılıyorum	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum
1. İlerde bu üniversiteden mezun olduğum için daha kolay iş bulabileceğime inanıyorum.	1	2	3	4	5
2. Üniversitede farklı hobilere sahip öğrencilerin, bu hobilerini geliştirecekleri olanaklar çok sınırlıdır.	1	2	3	4	5
3. Derslerin çoğunda ezbere dayalı bir eğitim yapılmaktadır.	1	2	3	4	5
4. Öğrenci konseyi sorunlarımızı düzenli bir şekilde yönetime iletmektedir.	1	2	3	4	5
5. Üniversitede samimi olduğum çok az dostum var.	1	2	3	4	5
6. Bu üniversiteden mezun olduğum için, toplumdaki saygınlığım diğer üniversite mezunlarından daha az olacak.	1	2	3	4	5
7. Üniversitemin sunduğu spor olanaklarının yeterli olduğunu düşünüyorum.	1	2	3	4	5
8. İmkânım olsa başka bir üniversiteye yatay geçiş yapardım.	1	2	3	4	5
9. Derslerde, genellikle öğrencinin aktif olmasını gerektiren yöntemler kullanılmaktadır.	1	2	3	4	5
10. Üniversitedeki arkadaşlarımla aramızda güzel bir dayanışma vardır.	1	2	3	4	5
11. Dersin işleyişi hakkındaki kararlar, öğrencilerle birlikte alınmaktadır.	1	2	3	4	5
12. Başka üniversitelerde okuyan öğrencilere imreniyorum.	1	2	3	4	5
13. Bu üniversiteden mezun olmanın ilerde iyi bir yaşam kurmamı sağlayacağına inanıyorum.	1	2	3	4	5
14. Üniversitede sinema, tiyatro, konser gibi etkinlikler nadiren düzenlenmektedir.	1	2	3	4	5
15. Sınavlarda genellikle ezbere dayalı sorular sorulmaktadır.	1	2	3	4	5
16. Üniversitemde öğrencilerin yönetimin aldığı kararları eleştirmesi hoş karşılanmaktadır.	1	2	3	4	5
17. Bu üniversiteden mezun olduğumda toplumda hiçbir yaptırım gücüm olmayacak.	1	2	3	4	5
18. Dersini aldığım öğretim elemanlarının çoğu ders dışında da bana yeterince zaman ayrılmaktadır.	1	2	3	4	5
19. Öğrenciler arasındaki iletişimi çok yüzeysel buluyorum.	1	2	3	4	5
20. Sosyo-kültürel ve sportif faaliyetler için gereken alt yapı olanakları oldukça sınırlıdır.	1	2	3	4	5
21. Öğretim elemanlarının çoğu derslerde tek bir ders kitabını izlemektedir.	1	2	3	4	5
22. Üniversitenin işleyişi ile ilgili kararlar alınırken öğrencilerin görüşleri sorulmamaktadır.	1	2	3	4	5
23. İlerde yüksek lisans ve doktora yapmak istesem bu üniversiteyi tercih etmem.	1	2	3	4	5
24. Öğretim elemanlarının çoğunun düşüncelerime saygı duyduklarını hissederim.	1	2	3	4	5
25. Öğrencilerin değerlendirilmesinde, derslerden aldıkları notlar kadar bireysel gelişimleri de önemszenmektedir.	1	2	3	4	5

26. Üniversitedeki arkadaşlarımla sırlarımı rahatlıkla paylaşıyorum.	1	2	3	4	5
27. Kendileriyle ilgili kararlar alınırken öğrencilerin görüşleri yeterince dikkate alınmaktadır.	1	2	3	4	5
28. Bu üniversitede iyi bir eğitim aldığım için, meslek hayatımda çok başarılı olacağıma inanıyorum.	1	2	3	4	5
29. Üniversitede öğrencilerin sağlık sorunlarına yönelik her türlü olanak vardır.	1	2	3	4	5
30. Ben hata yapsam bile öğretim elemanları beni küçük düşürecek sözler söylemezler.	1	2	3	4	5
31. Öğretim elemanlarının çoğu, mesleki açıdan öğrencilere iyi birer örnek olmaktadır.	1	2	3	4	5
32. Öğrenci temsilcileri yönetimin istediği kişiler arasından seçilmektedir.	1	2	3	4	5
33. Çoğu öğretim elemanın, derslerde öğrencilerden ne beklediğini tam olarak anlayabilmiş değilim.	1	2	3	4	5

Değerli katılımınız için Teşekkür Ederim

Ek 2

ETİK KURUL

KLİNİK ARAŞTIRMALAR ETİK KURULU KARAR FORMU (2011 - KAİK-80)			
ARAŞTIRMANIN AÇIK ADI	Spor Yöneticiliği Bölümünde Öğrenim Gören Öğrencilerin Akademik Öz Yeterlilikleri ve Üniversite Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi		
VARSA ARAŞTIRMANIN PROTOKOL KODU			
ETİK KURUL BİLGİLERİ	ETİK KURULUN ADI	ERCIYES ÜNİVERSİTESİ KLİNİK ARAŞTIRMALAR ETİK KURULU	
	AÇIK ADRES	Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanlığı Melikgazi/KAYSERİ	
	TELEFON	0 352 437 49 10 - 11	
	FAKS	0 352 437 52 85	
	E-POSTA	byancar@erciyes.edu.tr	
BAŞVURU BİLGİLERİ	KOORDİNATÖR / SORUMLU ARAŞTIRMACI İN VANI / ADI / SOYADI	Yardı. Doç. Dr. Osman Pepe	
	KOORDİNATÖR SORUMLU ARAŞTIRMACININ UZMANLIK ALANI	Beden Eğitimi ve Spor	
	KOORDİNATÖR / SORUMLU ARAŞTIRMACININ BULUNDUĞU MERKEZ	Erciyes Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu/Keayseri	
	VARSA İDARI SORUMLU İN VANI / ADI / SOYADI		
	DESTEKLEYİCİ		
	PROJE YÜRÜTÜCÜSÜ İN VANI/ADI/SOYADI (TÜBİTAK vb. gibi kaynaklardan destek alanlar için)		
	DESTEKLEYİCİNİN YASAL TEMCİLCİSİ		
	ARAŞTIRMANIN FAZİVE TÜRÜ	FAZ 1	☐
		FAZ 2	☐
		FAZ 3	☐
FAZ 4		☐	
Gözlemsel ilaç çalışması		☐	
İbri cihaz klinik araştırması		☐	
İn vitro İbri tanı cihazları ile yapılan performans değerlendirmeye çalışmaları		☐	
İlaç dışı klinik araştırma	☒		
Diğer ise belirtiniz	Yüksek Lisans Tezi		
ARAŞTIRMAYA KATILAN MERKEZLER	TEKMERKEZ ☒ ÇOKMERKEZ ☐ ULUSAL ☒ ULUSLARARASI ☐		
Etik Kurul Başkanının Unvanı/Adı/Soyadı: Prof. Dr. Ruhan DÜŞÖNSEL İmza:	<p>ASLI GİBİDİR</p> <p>Bahri YANCAR Fakülte Şefi</p>		
Not: Etik kurul başkanı, imzasının yer almadığı her sayfaya imza atmaktadır			

KLİNİK ARAŞTIRMALAR ETİK KURULU KARAR FORMU 2011 - KA-EK-50

ARAŞTIRMANIN AÇIK ADI	Spor Yöneticiliği Bölümünde Öğrenim Gören Öğrencilerinin Akademik Öz Yeterlilikleri ve Üniversite Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi
VARSA ARAŞTIRMANIN PROTOKOL KODU	

ETİK KURULU BİLGİLERİ	ETİK KURULUN ADI	ERCIYES ÜNİVERSİTESİ KLİNİK ARAŞTIRMALAR ETİK KURULU
	AÇIK ADRES	Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanlığı Melikgazi/KAYSERİ
	TELEFON	0 352 437 49 10 - 11
	FAKS	0 352 437 52 85
	E-POSTA	byancar@erciyes.edu.tr

BAŞVURU BİLGİLERİ	KOORDİNATÖR / SORUMLU ARAŞTIRMACI UNVANI / ADI / SOYADI	Yard.Doç.Dr. Osman Pepe	
	KOORDİNATÖR SORUMLU ARAŞTIRMACININ UZMANLIK ALANI	Beden Eğitimi ve Spor	
	KOORDİNATÖR / SORUMLU ARAŞTIRMACININ BULUNDUĞU MERKEZ	Erciyes Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu/Kayseri	
	VARSA İDARİ SORUMLU UNVANI/ ADI SOYADI		
	DESTEKLEYİCİ		
	PROJE YÜRÜTÜCÜSÜ UNVANI/ADI/SOYADI (TÜBİTAK vb. gibi kaynaklardan destek alanlar için)		
	DESTEKLEYİCİNİN YASAL TEMSİLCİSİ		
	ARAŞTIRMANIN FAZİ VE TÜRÜ	FAZ 1	☐
		FAZ 2	☐
		FAZ 3	☐
FAZ 4		☐	
Gözlemsel ilaç çalışması		☐	
Tıbbi cihaz klinik araştırması		☐	
In vitro tıbbi tanı cihazları ile yapılan performans değerlendirme çalışmaları		☐	
İlaç dışı klinik araştırma	☒		
Diger İse belirtiniz	Yüksek Lisans Tezi		
ARAŞTIRMAYA KATILAN MERKEZLER	TEKMERKEZ ☒ ÇOKMERKEZ ☐ ULUSAL ☒ ULUSLARARASI ☐		

Etik Kurul Başkanının
Unvanı/Adı/Soyadı: Prof. Dr. Ruhan DÜŞÜNSEL
İmza:

ASLI GİBİDİR

Bahri YANCAR
Fakülte Şefi

Not: Etik kurul başkanı, imzasının yer almadığı her sayfaya imza atmalıdır

ÖZ GEÇMİŞ

KİŞİSEL BİLGİLER

Adı, Soyadı : Aydın PEKEL
Uyruğu : Türkiye (TC)
Doğum Tarihi ve Yeri: 25/02/1984 YAHYALI
Medeni Durumu : Bekar
Tel : 5536281349
Email : nidya24@windowlive.com
Yazışma Adresi : Çiğilli Mah. Seğmen Sok. No:28 Yahyalı Kayseri

EĞİTİM

Derece	Kurum	Mezuniyet Tarihi
Lisans		2013

YABANCI DİL

Yıl	Sınav Türü	Puan
2014	İELTS	4,5